Legea serviciilor comunitare de utilitati publice nr.51/2006

LEGE nr. 51 din 8 martie 2006
a serviciilor comunitare de utilitati publice

EMITENT: PARLAMENTUL
PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 254 din 21 martie 2006

Data intrarii in vigoare:
21 Martie 2007

Parlamentul României adopta prezenta lege.

CAP. I
Dispoziţii generale

ART. 1
(1) Prezenta lege stabileşte cadrul juridic şi institutional unitar, obiectivele, competentele, atribuţiile şi instrumentele specifice necesare infiintarii, organizării, gestionării, finanţării, exploatării, monitorizarii şi controlului functionarii serviciilor comunitare de utilităţi publice.
(2) În înţelesul prezentei legi, serviciile comunitare de utilităţi publice, denumite în continuare servicii de utilităţi publice, sunt definite ca totalitatea activităţilor de utilitate şi interes public general, desfăşurate la nivelul comunelor, oraşelor, municipiilor sau judeţelor sub conducerea, coordonarea şi responsabilitatea autorităţilor administraţiei publice locale, în scopul satisfacerii cerinţelor comunităţilor locale, prin care se asigura următoarele utilităţi:
a) alimentarea cu apa;
b) canalizarea şi epurarea apelor uzate;
c) colectarea, canalizarea şi evacuarea apelor pluviale;
d) producţia, transportul, distribuţia şi furnizarea de energie termica în sistem centralizat;
e) salubrizarea localităţilor;
f) iluminatul public;
g) administrarea domeniului public şi privat al unităţilor administrativ-teritoriale, precum şi altele asemenea;
h) transportul public local.
(3) Serviciile de utilităţi publice fac parte din sfera serviciilor publice de interes general şi au următoarele particularităţi:
a) au caracter economico-social;
b) răspund unor cerinţe şi necesităţi de interes şi utilitate publica;
c) au caracter tehnico-edilitar;
d) au caracter permanent şi regim de funcţionare continuu;
e) regimul de funcţionare poate avea caracteristici de monopol;
f) presupun existenta unei infrastructuri tehnico-edilitare adecvate;
g) aria de acoperire are dimensiuni locale: comunale, orăşeneşti, municipale sau judeţene;
h) sunt înfiinţate, organizate şi coordonate de autorităţile administraţiei publice locale;
i) sunt organizate pe principii economice şi de eficienta;
j) pot fi furnizate/prestate de către operatori care sunt organizati şi funcţionează fie în baza reglementărilor de drept public, fie în baza reglementărilor de drept privat;

k) sunt furnizate/prestate pe baza principiului "beneficiarul plăteşte";
l) recuperarea costurilor de exploatare ori de investiţii se face prin preţuri, tarife sau taxe speciale.
ART. 2
În înţelesul prezentei legi, termenii şi notiunile de mai jos se definesc după cum urmează:
a) asociaţie de dezvoltare comunitara - asocierea intercomunitara, realizată în condiţiile legii, între doua sau mai multe unităţi administrativ-teritoriale limitrofe, reprezentate prin autorităţile administraţiei publice locale, în scopul infiintarii, dezvoltării, gestionării şi/sau exploatării în comun a unor sisteme comunitare de utilităţi publice şi al furnizarii/prestării de servicii de utilităţi publice utilizatorilor pe raza teritorială a unităţilor administrativ-teritoriale asociate;
b) autorităţi de reglementare competente - Autoritatea Nationala de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilităţi Publice, denumita în continuare A.N.R.S.C., Autoritatea Nationala de Reglementare în Domeniul Energiei, denumita în continuare A.N.R.E., Autoritatea Rutiera Romana, denumita în continuare A.R.R., sau autorităţile administraţiei publice locale, după caz;
c) autorizaţie - act tehnic şi juridic emis de autoritatea de reglementare competenta, prin care se acorda unei persoane juridice permisiunea de a monta, a pune în funcţiune, a modifica, a repara şi a exploata sisteme de repartizare a costurilor;
d) avizare preţuri şi tarife - activitatea de analiza şi verificare a preţurilor şi tarifelor, desfasurata de autorităţile de reglementare competente, cu respectarea procedurilor de stabilire, ajustare sau modificare a preţurilor şi tarifelor, concretizata prin emiterea unui aviz de specialitate;
e) delegare de gestiune a unui serviciu - procedura prin care o unitate administrativ-teritorială sau o asociaţie de dezvoltare comunitara atribuie ori încredinţează unuia sau mai multor operatori titulari de licenta, în condiţiile prezentei legi, gestiunea unui serviciu de utilităţi publice a cărui răspundere o are, precum şi exploatarea sistemului de utilităţi publice aferent;
f) licenta - actul tehnic şi juridic emis de autoritatea de reglementare competenta, prin care se recunosc calitatea de operator de servicii de utilităţi publice într-un domeniu reglementat, precum şi capacitatea şi dreptul de a furniza/presta un serviciu de utilităţi publice;
g) operator - persoana juridică romana sau străină care are competenta şi capacitatea recunoscute prin licenta de a furniza/presta, în condiţiile reglementărilor în vigoare, un serviciu de utilităţi publice şi care asigura nemijlocit administrarea şi exploatarea sistemului de utilităţi publice aferent acestuia. Operatori pot fi:
- autorităţile administraţiei publice locale sau o structura proprie a acestora cu personalitate juridică;
- asociaţiile de dezvoltare comunitara;
- societăţile comerciale înfiinţate de autorităţile administraţiei publice locale sau de asociaţiile de dezvoltare comunitara, cu capital social al unităţilor administrativ-teritoriale;
- societăţile comerciale cu capital social privat sau mixt;
h) utilizatori - persoane fizice sau juridice care beneficiază, direct ori indirect, individual sau colectiv, de serviciile de utilităţi publice, în condiţiile legii;
i) sistem de utilităţi publice - ansamblul bunurilor mobile şi imobile, dobândite potrivit legii, constând din terenuri, clădiri, construcţii şi instalaţii tehnologice, echipamente şi dotări functionale, specific unui serviciu de utilităţi publice, prin ale cărui exploatare şi funcţionare se asigura furnizarea/prestarea serviciului;
j) infrastructura tehnico-edilitara - ansamblul sistemelor de utilităţi publice destinate furnizarii/prestării serviciilor de utilităţi publice; infrastructura tehnico-edilitara aparţine domeniului public ori privat al unităţilor administrativ-teritoriale şi este supusă regimului juridic al proprietăţii publice sau private, potrivit legii;
k) domeniu public - totalitatea bunurilor mobile şi imobile dobândite potrivit legii, aflate în proprietatea publica a unităţilor administrativ-teritoriale, care, potrivit legii ori prin natura lor, sunt de folosinta sau interes public local ori judeţean, declarate ca atare prin hotărâre a consiliilor locale sau a consiliilor judeţene şi care nu au fost declarate prin lege bunuri de uz ori de interes public naţional;
l) domeniu privat - totalitatea bunurilor mobile şi imobile, altele decât cele prevăzute la lit. k), intrate în proprietatea unităţilor administrativ-teritoriale prin modalităţile prevăzute de lege;

m) monopol în domeniul serviciilor de utilităţi publice situaţie de piata caracteristica unor servicii de utilităţi publice care, pe o arie teritorialã delimitata, pot fi furnizate/prestate numai de un singur operator;
n) stabilirea preţurilor şi tarifelor - procedura de analiza a calculatiei preţurilor şi tarifelor, elaborata şi aprobatã de autoritãţile de reglementare competente, prin care se stabilesc structura şi nivelurile preţurilor şi tarifelor, dupã caz, pentru serviciile de utilităţi publice;
o) ajustarea preţurilor şi tarifelor - procedura de analiza a nivelului preţurilor şi tarifelor existente, elaborata şi aprobatã de autoritãţile de reglementare competente, prin care se asigura corelarea nivelului preţurilor şi tarifelor stabilite anterior cu evoluţia generalã a preţurilor şi tarifelor din economie;
p) modificarea preţurilor şi tarifelor - procedura de analiza a structurii şi nivelului preţurilor şi tarifelor existente, elaborata şi aprobatã de autoritãţile de reglementare competente, aplicabilã în situaţiile când intervin schimbări în structura costurilor care conduc la recalcularea preţurilor şi tarifelor.
ART. 3
(1) Serviciile de utilităţi publice sunt în responsabilitatea autoritãţilor administraţiei publice locale şi se înfiinţeazã, se organizeazã şi se gestioneazã potrivit hotărârilor adoptate de consiliile locale, de consiliile judeţene, de asociaţiile de dezvoltare comunitara sau, dupã caz, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti, în funcţie de gradul de urbanizare, de importanta economico-socialã a localităţilor, de mărimea şi de gradul de dezvoltare a acestora şi în raport cu infrastructura tehnico-edilitara existenta.
(2) În organizarea, funcţionarea şi dezvoltarea serviciilor de utilităţi publice interesul general al comunităţilor locale este prioritar. Prevederile prezentei legi vizeazã satisfacerea cat mai completa a cerinţelor utilizatorilor, protejarea intereselor acestora, întărirea coeziunii economico-sociale la nivelul comunităţilor locale, precum şi dezvoltarea durabila a unităţilor administrativ-teritoriale.
(3) În funcţie de necesităţi, consiliile locale, consiliile judeţene, asociaţiile de dezvoltare comunitara sau, dupã caz, Consiliul General al Municipiului Bucureşti pot infiinta în condiţiile prezentei legi şi alte servicii de utilităţi publice având ca obiect alte activităţi decât cele prevãzute la art. 1 alin. (2).
(4) Detalierea infiintarii, organizării, dezvoltării, finanţării, functionarii şi gestionării fiecărui serviciu de utilităţi publice se face prin legi speciale, prin norme şi reglementări sectoriale adoptate prin hotărâri ale Guvernului şi prin ordine ale autoritãţilor de reglementare competente.
(5) Serviciile de utilităţi publice sunt furnizate/prestate prin intermediul unor operatori, definiţi potrivit art. 2 lit. g), care asigura nemijlocit gestiunea propriu-zisa a serviciilor, precum şi administrarea şi exploatarea infrastructurii tehnico-edilitare aferente acestora.
ART. 4
(1) Sistemele de utilităţi publice sunt parte componenta a infrastructurii tehnico-edilitare a unităţilor administrativ-teritoriale, sunt bunuri de interes şi folosinta publica şi aparţin, prin natura lor sau potrivit legii, domeniului public ori privat al unităţilor administrativ-teritoriale, fiind supuse regimului juridic al proprietãţii publice sau private a acestora, dupã caz.
(2) Dacã amplasarea şi realizarea componentelor sistemelor de utilităţi publice, respectiv dezvoltarea celor existente, impun ocuparea definitiva a unor terenuri sau dezafectarea unor clădiri, altele decât cele aparţinând domeniului public ori privat al unităţilor administrativ-teritoriale, acestea vor fi trecute în proprietatea publica a unităţilor administrativ-teritoriale prin procedurile prevãzute de lege.
(3) Pentru asigurarea protecţiei şi functionarii normale a sistemelor de utilităţi publice, precum şi pentru evitarea punerii în pericol a persoanelor, bunurilor şi mediului, se instituie zone de protecţie şi de siguranta a acestora, în conformitate cu normele tehnice elaborate de autoritãţile competente.
(4) Lucrările de înfiinţare, dezvoltare, reabilitare şi retehnologizare a sistemelor de utilităţi publice, precum şi lucrările de revizii, reparaţii şi remediere a avariilor sunt lucrări de utilitate publica.
ART. 5
(1) În vederea identificarii, înregistrării, descrierii şi reprezentării pe harti şi planuri cadastrale, precum şi în documentaţiile de urbanism şi amenajarea teritoriului, sistemele de utilităţi publice se evidenţiazã şi se inventariaza în cadastrele imobiliar-edilitare organizate la nivelul unităţilor administrativ-teritoriale, conform legii.

(2) Operatorii furnizori/prestatori de servicii de utilităţi publice, indiferent de modul de organizare, de forma de proprietate, natura capitalului sau ţara de origine, au dreptul de servitute legală asupra sistemelor de utilităţi publice destinate realizării serviciilor.

ART. 6

Serviciile de utilităţi publice se organizează şi se administrează cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind administraţia publica locală, descentralizarea administrativă şi financiară, dezvoltarea regionala, finanţele publice locale şi cu respectarea principiilor:

a) autonomiei locale;

b) descentralizării serviciilor publice;

c) subsidiarităţii şi proportionalitatii;

d) responsabilităţii şi legalităţii;

e) asocierii intercomunitare;

f) dezvoltării durabile şi corelării cerinţelor cu resursele;

g) protecţiei şi conservării mediului natural şi construit;

h) asigurării igienei şi sănătăţii populaţiei;

i) administrării eficiente a bunurilor din proprietatea publica sau privată a unităţilor administrativ-teritoriale;

j) participării şi consultării cetăţenilor;

k) liberului acces la informaţiile privind serviciile publice.

ART. 7

(1) Serviciile de utilităţi publice trebuie sa îndeplinească următoarele cerinţe esenţiale:

a) universalitate;

b) continuitate din punct de vedere calitativ şi cantitativ, în condiţii contractuale;

c) adaptabilitate la cerinţele utilizatorilor şi gestiune pe termen lung;

d) accesibilitate egala şi nediscriminatorie la serviciul public, în condiţii contractuale;

e) transparenta şi protecţia utilizatorilor.

(2) Organizarea, exploatarea şi gestionarea serviciilor de utilităţi publice trebuie sa asigure:

a) satisfacerea cerinţelor cantitative şi calitative ale utilizatorilor, corespunzător prevederilor contractuale;

b) sănătatea populaţiei şi calitatea vieţii;

c) protecţia economică, juridică şi socială a utilizatorilor;

d) funcţionarea optima, în condiţii de siguranta a persoanelor şi a serviciului, de rentabilitate şi eficienta economică a construcţiilor, instalaţiilor, echipamentelor şi dotărilor, corespunzător parametrilor tehnologici proiectati şi în conformitate cu caietele de sarcini, cu instrucţiunile de exploatare şi cu regulamentele serviciilor;

e) introducerea unor metode moderne de management;

f) introducerea unor metode moderne de elaborare şi implementare a strategiilor, politicilor, programelor şi/sau proiectelor din sfera serviciilor de utilităţi publice;

g) protejarea domeniului public şi privat şi a mediului, în conformitate cu reglementările specifice în vigoare;

h) informarea şi consultarea comunităţilor locale beneficiare ale acestor servicii;

i) respectarea principiilor economiei de piata, asigurarea unui mediu concurential, restrangerea şi reglementarea ariilor de monopol.

CAP. II
Autorităţi şi competente

SECŢIUNEA 1
Autorităţile administraţiei publice locale

ART. 8

(1) Autorităţile administraţiei publice locale au competenta exclusiva, în condiţiile legii, în tot ceea ce priveşte

înfiinţarea, organizarea, coordonarea, monitorizarea şi controlul functionarii serviciilor de utilităţi publice, precum şi în ceea ce priveşte crearea, dezvoltarea, modernizarea, administrarea şi exploatarea bunurilor proprietate publica sau privatã a unităţilor administrativ-teritoriale, aferente sistemelor de utilităţi publice.
(2) În exercitarea competentelor şi atribuţiilor ce le revin în sfera serviciilor de utilităţi publice, autoritãţile administraţiei publice locale adopta hotărâri în legatura cu:
a) elaborarea şi aprobarea strategiilor proprii privind dezvoltarea serviciilor, a programelor de reabilitare, extindere şi modernizare a sistemelor de utilităţi publice existente, precum şi a programelor de înfiinţare a unor noi sisteme, inclusiv cu consultarea operatorilor;
b) coordonarea proiectării şi execuţiei lucrărilor tehnico-edilitare, în scopul realizării acestora într-o conceptie unitarã şi corelata cu programele de dezvoltare economico-socialã a localităţilor, de amenajare a teritoriului, urbanism şi mediu;
c) asocierea intercomunitara în vederea infiintarii, organizării, gestionării şi exploatării în interes comun a unor servicii, inclusiv pentru finanţarea şi realizarea obiectivelor de investiţii specifice sistemelor de utilităţi publice;
d) delegarea gestiunii serviciilor, precum şi darea în administrare sau concesionarea bunurilor proprietate publica şi/sau privatã a unităţilor administrativ-teritoriale, ce constituie infrastructura tehnico-edilitara aferentã serviciilor;
e) participarea unităţilor administrativ-teritoriale la constituirea capitalului social al unor societãţi comerciale având ca obiectiv furnizarea/prestarea serviciilor de utilităţi publice de interes local, intercomunitar sau judeţean, după caz;
f) contractarea sau garantarea împrumuturilor pentru finanţarea programelor de investiţii în vederea dezvoltării, reabilitării şi modernizării sistemelor existente;
g) garantarea, în condiţiile legii, a împrumuturilor contractate de operatorii serviciilor de utilităţi publice în vederea infiintarii sau dezvoltării infrastructurii tehnico-edilitare aferente serviciilor;
h) elaborarea şi aprobarea regulamentelor serviciilor, pe baza regulamentelor-cadru ale serviciilor, elaborate şi aprobate de autoritãţile de reglementare competente;
i) stabilirea, ajustarea, modificarea şi aprobarea preţurilor, tarifelor şi taxelor speciale, cu respectarea normelor metodologice elaborate şi aprobate de autoritãţile de reglementare competente;
j) aprobarea stabilirii, ajustarii sau modificării preţurilor şi tarifelor pentru serviciile de utilităţi publice, după caz, pe baza avizului de specialitate emis de autoritãţile de reglementare competente;
k) restrangerea ariilor în care se manifesta condiţiile de monopol;
l) protecţia şi conservarea mediului natural şi construit.
(3) Impotriva hotărârilor autoritãţilor administraţiei publice locale, adoptate în aplicarea prezentei legi, persoanele fizice sau juridice interesate se pot adresa instanţei de contencios administrativ, în condiţiile legii.
ART. 9
(1) Raporturile juridice dintre autoritãţile administraţiei publice locale şi utilizatori, stabilite pe baza prevederilor prezentei legi, sunt raporturi juridice de natura administrativã, supuse normelor juridice de drept public. Autoritãţile administraţiei publice locale au următoarele obligaţii fata de utilizatorii serviciilor de utilităţi publice:
a) sa asigure gestionarea şi administrarea serviciilor de utilităţi publice pe criterii de competitivitate şi eficienta economicã şi managerialã, având ca obiectiv atingerea şi respectarea indicatorilor de performanta a serviciului, stabiliţi prin contractul de delegare a gestiunii, respectiv prin hotărârea de dare în administrare, în cazul gestiunii directe;
b) sa elaboreze şi sa aprobe strategii proprii în vederea îmbunătãţirii şi dezvoltării serviciilor de utilităţi publice, utilizând principiul planificarii strategice multianuale;
c) sa promoveze dezvoltarea şi/sau reabilitarea infrastructurii tehnico-edilitare aferente sectorului serviciilor de utilităţi publice şi programe de protecţie a mediului pentru activitãţile şi serviciile poluante;
d) sa adopte măsuri în vederea asigurării finanţării infrastructurii tehnico-edilitare aferente serviciilor;
e) sa consulte asociaţiile utilizatorilor în vederea stabilirii politicilor şi strategiilor locale şi a modalitãţilor de organizare şi funcţionare a serviciilor;
f) sa informeze periodic utilizatorii asupra stării serviciilor de utilităţi publice şi asupra politicilor de dezvoltare a acestora;

g) sa medieze şi sa soluţioneze conflictele dintre utilizatori şi operatori, la cererea uneia dintre părţi;
h) sa monitorizeze şi sa controleze modul de respectare a obligaţiilor şi responsabilităţilor asumate de operatori prin contractele de delegare a gestiunii cu privire la: respectarea indicatorilor de performanta şi a nivelurilor serviciilor, ajustarea periodică a tarifelor conform formulelor de ajustare negociate la încheierea contractelor de delegare a gestiunii, respectarea Legii concurentei nr. 21/1996 , republicată, exploatarea eficienta şi în condiţii de siguranta a sistemelor de utilităţi publice sau a altor bunuri aparţinând patrimoniului public şi/sau privat al unităţilor administrativ-teritoriale, afectate serviciilor, asigurarea protecţiei mediului şi a domeniului public, asigurarea protecţiei utilizatorilor.
(2) Raporturile juridice dintre autorităţile administraţiei publice locale şi operatori, stabilite în baza prevederilor prezentei legi, sunt supuse normelor juridice de drept public sau privat, după caz, în funcţie de forma de gestiune adoptată. În vederea îndeplinirii atribuţiilor prevăzute la alin. (1) autorităţile administraţiei publice locale au, în relaţia cu operatorii serviciilor de utilităţi publice, următoarele drepturi:
a) sa stabilească cerinţele şi criteriile de participare şi selecţie a operatorilor la procedurile publice organizate pentru atribuirea contractelor de delegare a gestiunii;
b) sa solicite informaţii cu privire la nivelul şi calitatea serviciului furnizat/prestat şi cu privire la modul de întreţinere, exploatare şi administrare a bunurilor din proprietatea publica sau privată a unităţilor administrativ-teritoriale, încredinţate pentru realizarea serviciului;
c) sa invite operatorul pentru audieri, în vederea concilierii diferendelor apărute în relaţia cu utilizatorii serviciilor;
d) sa aprobe stabilirea preţurilor şi tarifelor, respectiv ajustarea şi modificarea preţurilor şi tarifelor propuse de operatori; pentru serviciile care funcţionează în condiţii de monopol, aprobarea preţurilor şi tarifelor, după caz, se face pe baza avizului de specialitate emis de autoritatea de reglementare competenta;
e) sa monitorizeze şi sa exercite controlul cu privire la furnizarea/prestatea serviciilor de utilităţi publice şi sa ia măsurile necesare în cazul în care operatorul nu asigura indicatorii de performanta şi continuitatea serviciilor pentru care s-a obligat;
f) sa sanctioneze operatorul în cazul în care acesta nu operează la nivelul indicatorilor de performanta şi eficienta la care s-a obligat şi nu asigura continuitatea serviciilor;
g) sa refuze, în condiţii justificate, aprobarea stabilirii, ajustarii sau modificării preţurilor şi tarifelor propuse de operator, iar pentru serviciile care funcţionează în condiţii de monopol, sa solicite avizul autorităţilor de reglementare competente.
(3) Autorităţile administraţiei publice locale au dreptul sa rezilieze unilateral contractele de delegare a gestiunii serviciilor şi sa organizeze o noua procedura pentru delegarea gestiunii acestora, dacă constata şi dovedesc nerespectarea repetată de către operatori a obligaţiilor contractuale şi dacă operatorii nu adopta programe de măsuri care sa respecte condiţiile contractuale şi sa asigure atingerea, într-un interval de timp prestabilit, a parametrilor de calitate asumati.
(4) Autorităţile administraţiei publice locale au următoarele obligaţii fata de operatorii furnizori/prestatori ai serviciilor de utilităţi publice:
a) sa asigure un tratament egal pentru toţi operatorii, indiferent de forma de proprietate, de ţara de origine, de organizarea acestora şi de modul de gestiune adoptat;
b) sa asigure un mediu de afaceri concurential, transparent şi loial;
c) sa respecte angajamentele asumate fata de operator prin hotărârea de dare în administrare a serviciului, respectiv prin clauzele contractuale stabilite prin contractul de delegare a gestiunii serviciului;
d) sa asigure resursele necesare finanţării infrastructurii tehnico-edilitare aferente serviciilor, corespunzător clauzelor contractuale;
e) sa păstreze, în condiţiile legii, confidenţialitatea datelor şi informaţiilor economico-financiare privind activitatea operatorilor, altele decât cele de interes public.

SECŢIUNEA a 2-a
Asociaţiile de dezvoltare comunitara

ART. 10
(1) Unităţile administrativ-teritoriale, reprezentate prin autorităţile administraţiei publice locale, pot coopera în scopul infiintarii, finanţării şi realizării unor servicii de utilităţi publice, inclusiv a infrastructurii tehnico-edilitare aferente, precum şi pentru organizarea, gestionarea şi exploatarea în intres comun a acestor servicii.
(2) Cooperarea se materializeaza prin realizarea unor asociaţii de dezvoltare comunitara, în condiţiile prevederilor Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001 , cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Ordonanţei de urgenta a Guvernului nr. 45/2003 privind finanţele publice locale, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 108/2004 , cu modificările şi completările ulterioare.
(3) Asociaţiile de dezvoltare comunitara, definite ca instituţii publice de cooperare intercomunitara, îşi asuma şi exercita, pentru şi în numele autorităţilor administraţiei publice locale asociate, toate competentele şi atribuţiile, drepturile şi obligaţiile pe domeniul strict limitat al serviciului/serviciilor care i-a/i-au fost transferat/transferate.
(4) Serviciilor şi sistemelor de utilităţi publice ce fac obiectul unei asocieri intercomunitare le sunt aplicabile dispoziţiile de drept comun privind coproprietatea.
(5) Asociaţia de dezvoltare comunitara poate decide gestionarea directa sau delegatã a serviciilor de utilităţi publice. Gestionarea directa se realizeazã prin crearea unui compartiment sau serviciu intern. În cazul în care asociaţia de dezvoltare comunitara decide gestiunea serviciului în regim de gestiune delegatã, aceasta poate infiinta o societate comercialã pe acţiuni de interes intercomunitar, al carei capital social este deţinut în totalitate sau în parte de consiliile locale ale unităţilor administrativ-teritoriale care formeazã asociaţia, ori poate angaja şi organiza procedura legalã de delegare a gestiunii serviciului.
(6) Prevederile alin. (1), (2) şi (3) se completeazã cu prevederile actelor normative specifice fiecãrui serviciu de utilităţi publice.
(7) Actele juridice de constituire a asociaţiilor de dezvoltare comunitara şi statutul acestora sunt semnate de preşedinţii consiliilor judeţene şi primării unităţilor administrativ-teritoriale implicate în formarea asociaţiei, în condiţiile mandatelor aprobate de consiliile judeţene, consiliile locale ori de Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz. În actele juridice de constituire a asociaţiei de dezvoltare comunitara se prevăd şi bunurile ori resursele financiare reprezentând contribuţia fiecărei unităţi administrativ-teritoriale implicate.
(8) Statutul-cadru, principiile de organizare şi modul de funcţionare ale asociaţiilor de dezvoltare comunitara se vor reglementa prin hotărâre a Guvernului în termen de 6 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.
(9) Structurile teritoriale şi naţionale pentru dezvoltarea regionala împreunã cu organizaţiile neguvernamentale ale autorităţilor administraţiei publice locale vor sprijini şi vor incuraja formarea asociaţiilor de dezvoltare comunitara, potrivit atribuţiilor şi competentelor proprii.

SECŢIUNEA a 3-a
Autorităţile administraţiei publice centrale

ART. 11
(1) Guvernul asigura realizarea politicii generale a statului în domeniul serviciilor de utilităţi publice, în concordanta cu Programul de guvernare şi cu obiectivele Planului naţional de dezvoltare economico-socialã a tarii, prin:
a) aprobarea şi actualizarea Strategiei naţionale privind serviciile comunitare de utilităţi publice;
b) îndrumarea autorităţilor administraţiei publice locale în vederea infiintarii, organizării, exploatării şi gestionării eficiente a serviciilor de utilităţi publice, respectiv pentru reabilitatea, modernizarea şi dezvoltarea infrastructurii tehnico-edilitare a localităţilor;
c) acordarea garanţiilor guvernamentale pentru obţinerea creditelor interne şi externe necesare dezvoltării infrastructurii tehnico-edilitare de interes local sau judeţean;
d) acordarea de transferuri de la bugetul de stat pentru dezvoltarea infrastructurii tehnico-edilitare de interes local, intercomunitar sau judeţean, cu respectarea principiului subsidiarităţii şi proportionalitatii.
(2) Guvernul examinezã periodic starea serviciilor de utilităţi publice şi stabileşte mãsuri pentru dezvoltarea durabila

şi creşterea calităţii acestora, corespunzător cerinţelor utilizatorilor şi nevoilor localităţilor, pe baza unor strategii sectoriale specifice.
(3) Guvernul sprijină autorităţile administraţiei publice locale prin măsuri administrative, legislative şi economico-financiare, în scopul dezvoltării şi îmbunătăţirii cantitative şi calitative a serviciilor de utilităţi publice şi al asigurării functionarii şi exploatării în condiţii de siguranta şi eficienta economică a infrastructurii tehnico-edilitare aferente acestora.
(4) În exercitarea prerogativelor şi atribuţiilor menţionate la alin. (1), (2) şi (3) Guvernul urmăreşte:
a) armonizarea strategiilor şi politicilor în domeniul serviciilor de utilităţi publice de interes local, intercomunitar sau judeţean cu cele privind dezvoltarea socioeconomica, urbanismul şi amenajarea teritoriului, protecţia şi conservarea mediului;
b) descentralizarea serviciilor de utilităţi publice şi consolidarea autonomiei locale cu privire la înfiinţarea, organizarea, gestionarea şi controlul functionarii acestora;
c) elaborarea strategiilor şi politicilor locale cu privire la serviciile de utilităţi publice şi la implementarea acestora, cu respectarea principiului subsidiarităţii şi proportionalitatii;
d) implementarea mecanismelor specifice economiei de piata în sfera serviciilor de utilităţi publice, prin crearea unui mediu concurential, atragerea participării capitalului privat, promovarea formelor de gestiune delegată;
e) întărirea capacităţii decizionale şi manageriale a autorităţilor administraţiei publice locale în exercitarea atribuţiilor acestora privind înfiinţarea, coordonarea şi controlul functionarii serviciilor de utilităţi publice;
f) promovarea asocierii intercomunitare pentru înfiinţarea şi exploatarea unor sisteme de utilităţi publice;
g) promovarea colaborării, sub diferite forme, dintre autorităţile administraţiei publice locale şi sectorul privat pentru finanţarea infiintarii, dezvoltării, modernizării şi exploatării unor servicii de utilităţi publice, respectiv a bunurilor specifice infrastructurii tehnico-edilitare aferente acestora;
h) restrangerea şi reglementarea ariilor unde prevalează condiţiile de monopol caracteristice unor servicii de utilităţi publice.
ART. 12
Exercitarea funcţiei de analiza, sinteza, decizie, coordonare şi planificare la nivel central pentru domeniul serviciilor de utilităţi publice este încredinţată Ministerului Administraţiei şi Internelor, ca autoritate a administraţiei publice centrale de specialitate, având următoarele atribuţii:
a) elaborează şi promovează Strategia nationala a serviciilor comunitare de utilităţi publice;
b) elaborează şi promovează strategiile sectoriale pe termen mediu şi lung cu privire la dezvoltarea serviciilor de utilităţi publice şi a infrastructurii tehnico-edilitare aferente;
c) iniţiază, elaborează şi promovează proiecte de legi, hotărâri ale Guvernului şi alte acte normative pentru domeniul sau de activitate;
d) fundamentează, avizează şi coordonează, la nivel central, stabilirea prioritatilor în alocarea resurselor financiare guvernamentale pentru domeniul serviciilor, în conformitate cu Strategia nationala a serviciilor comunitare de utilităţi publice;
e) coordonează şi monitorizează implementarea programelor guvernamentale de investiţii în sectorul serviciilor de utilităţi publice, inclusiv a programelor de investiţii realizate prin cofinantare externa din fonduri ale Uniunii Europene sau împrumuturi de la organismele financiare internaţionale;
f) elaborează politica de restructurare, reorganizare şi privatizare a operatorilor furnizori/prestatori infiintati de autorităţile administraţiei publice locale, cu consultarea autorităţilor administraţiei publice locale;
g) avizează proiectele de acte normative elaborate de alte autorităţi ale administraţiei publice centrale ce au implicaţii şi consecinţe asupra activităţilor specifice serviciilor de utilităţi publice;
h) iniţiază şi propune măsuri pentru perfecţionarea cadrului legislativ şi institutional necesar intaririi capacităţii decizionale şi manageriale a autorităţilor administratiei publice locale cu privire la înfiinţarea, organizarea, coordonarea şi controlul functionarii serviciilor de utilităţi publice, precum şi în ceea ce priveşte administrarea şi exploatarea infrastructurii tehnico-edilitare aferente;
i) colaborează cu organizaţii şi autorităţi similare din alte tari şi reprezintă Guvernul în relaţiile internaţionale pe linia

serviciilor de utilităţi publice;
j) colaborează cu autorităţile administraţiei publice centrale şi locale care au atribuţii şi responsabilităţi în domeniul serviciilor de utilităţi publice sau în legatura cu acestea;
k) solicita informaţii ministerelor, altor autorităţi ale administraţiei publice centrale şi locale, precum şi persoanelor fizice sau juridice, cu privire la activităţile specifice utilităţilor publice;
l) furnizează informaţii cu privire la activităţile specifice serviciilor de utilităţi publice altor autorităţi ale administraţiei publice centrale şi locale.

SECŢIUNEA a 4-a
Autorităţi de reglementare

ART. 13
(1) A.N.R.S.C., A.N.R.E. şi A.R.R. au calitatea de autoritate de reglementare, în sensul prezentei legi.
(2) A.N.R.S.C. este autoritatea de reglementare competenta pentru următoarele servicii de utilităţi publice:
a) alimentarea cu apa;
b) canalizarea şi epurarea apelor uzate;
c) colectarea, canalizarea şi evacuarea apelor pluviale;
d) producerea, transportul, distribuţia şi furnizarea de energie termica în sistem centralizat, cu excepţia activităţii de producere a energiei termice în cogenerare;
e) salubrizarea localităţilor;
f) iluminatul public;
g) administrarea domeniului public şi privat al unităţilor administrativ-teritoriale.
(3) A.N.R.S.C., potrivit competentelor acordate prin prezenta lege, eliberează licenţe, elaborează metodologii şi regulamente-cadru pentru domeniul serviciilor de utilităţi publice din sfera sa de reglementare şi pentru piata acestor servicii şi monitorizează modul de respectare şi implementare a legislaţiei aplicabile acestor servicii.
(4) Activitatea de producere a energiei termice în cogenerare este supusă licentierii, reglementării şi controlului A.N.R.E. Competentele şi atribuţiile A.N.R.E. sunt reglementate de Legea energiei electrice nr. 318/2003 şi de prevederile legale privind serviciul public de alimentare cu energie termica.
(5) A.R.R. este autoritatea de reglementare competenta pentru serviciul de transport public local şi, potrivit competentelor acordate prin prezenta lege, elaborează metodologii şi regulamente-cadru pentru transportul public de persoane, acorda licenţe de transport, monitorizează şi controlează respectarea de către operatori a condiţiilor impuse prin licentele de transport, precum şi a legislaţiei în vigoare privind transporturile rutiere.
ART. 14
(1) A.N.R.S.C. este instituţie publica autonomă de interes naţional, cu personalitate juridică, ce funcţionează în coordonarea primului-ministru, pe baza regulamentului propriu de organizare şi funcţionare aprobat prin hotărâre a Guvernului.
(2) A.N.R.S.C. îşi desfăşoară activitatea în temeiul următoarelor principii:
a) protejarea intereselor utilizatorilor în raport cu operatorii care acţionează în sfera serviciilor de utilităţi publice;
b) promovarea concurentei, eficacitatii şi eficientei economice în sectorul serviciilor de utilităţi publice care funcţionează în condiţii de monopol;
c) promovarea principiilor transparenţei, accesibilitatii, tratamentului nediscriminatoriu şi protecţiei utilizatorilor;
d) promovarea relaţiilor contractuale echilibrate, orientate către rezultat;
e) asigurarea egalităţii de tratament şi de sanse în relaţia autorităţilor administraţiei publice centrale şi locale cu operatorii serviciilor de utilităţi publice;
f) conservarea resurselor, protecţia mediului şi a sănătăţii populaţiei.
(3) A.N.R.S.C. îşi exercita prerogativele de autoritate publica în condiţii de echidistanta şi echilibru atât fata de utilizatori şi operatori, cat şi fata de autorităţile administraţiei publice locale. A.N.R.S.C. îşi exercita competentele şi atribuţiile conferite prin prezenta lege fata de toţi operatorii, indiferent de forma de proprietate şi natura capitalului, de

organizarea acestora, de ţara de origine şi de modalitatea în care este organizată şi se desfăşoară, la nivelul unităţilor administrativ-teritoriale, gestiunea serviciilor de utilităţi publice, precum şi fata de agenţii economici sau instituţiile publice care desfăşoară în condiţii de monopol unele activităţi specifice serviciilor de utilităţi publice din sfera sa de reglementare.
(4) În îndeplinirea atribuţiilor sale, A.N.R.S.C. colaborează cu Ministerul Administraţiei şi Internelor, Ministerul Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului, cu A.N.R.E., cu A.R.R., cu Autoritatea Nationala de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, cu Consiliul Concurentei, cu Autoritatea Nationala pentru Protecţia Consumatorilor, cu ministerele şi cu alte organe de specialitate ale administraţiei publice centrale sau locale cu atribuţii în domeniul serviciilor de utilităţi publice ori în legatura cu acestea, cu asociaţiile utilizatorilor, cu agenţii economici specializaţi care prestează servicii de sector, cu asociaţiile profesionale din domeniu şi cu asociaţiile patronale şi sindicale.
ART. 15
(1) Activitatea A.N.R.S.C. se finanţează integral din venituri proprii obţinute din tarifele percepute pentru acordarea licenţelor, din tarifele percepute pentru eliberarea autorizaţiilor de montare şi exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor, din tarifele pentru consultanţa şi prestări de servicii acordate la cerere, din contribuţii ale operatorilor de servicii de utilităţi publice aflaţi în sfera sa de reglementare sau ale organismelor internaţionale, precum şi din alte surse, potrivit prevederilor legale privind finanţele publice.
(2) Nivelul tarifelor şi cel al contribuţiilor prevăzute la alin. (2) se aproba în fiecare an prin hotărâre a Guvernului.
(3) A.N.R.S.C. întocmeşte anual bugetul propriu de venituri şi cheltuieli, în conformitate cu normele metodologice în vigoare.
(4) Soldurile anuale rezultate din execuţia bugetului de venituri şi cheltuieli al A.N.R.S.C. rămân la dispoziţia acesteia şi se folosesc în anul următor cu aceeaşi destinaţie.
ART. 16
(1) A.N.R.S.C. este condusă de un preşedinte, ajutat de un vicepresedintre, ale căror funcţii sunt asimilate celei de secretar de stat, respectiv subsecretar de stat, numiţi de primul-ministru.
(2) Calităţii de preşedinte şi, respectiv, de vicepreşedinte al A.N.R.S.C. le sunt aplicabile incompatibilităţile specifice funcţiilor de secretar de stat şi, respectiv, de subsecretar de stat. Aceste calităţi sunt, de asemenea, incompatibile cu exercitarea, direct sau prin persoane interpuse, a activităţilor de comerţ, precum şi participarea la administrarea sau la conducerea unor operatori.
(3) Mandatul preşedintelui şi al vicepreşedintelui încetează în următoarele situaţii:
a) la expirarea duratei;
b) prin demisie;
c) prin deces;
d) prin imposibilitatea exercitării mandatului pentru o perioada mai lungă de 60 de zile consecutive;
e) la apariţia unei incompatibilităţi prevăzute de lege;
f) prin revocare de către autoritatea care l-a numit.
(4) Preşedintele şi vicepreşedintele se revoca de către autoritatea care i-a numit pentru neîndeplinirea mandatului, pentru încălcarea prevederilor prezentei legi sau pentru condamnare penală prin hotărâre judecătorească rămasă definitiva.
(5) În cazul în care preşedintele A.N.R.S.C., din diferite motive, nu îşi poate exercita atribuţiile curente, vicepreşedintele preia atribuţiile acestuia, în condiţiile prevăzute în regulamentul de organizare şi funcţionare.
(6) Preşedintele reprezintă A.N.R.S.C. în relaţiile cu terţii, persoane fizice şi juridice din ţara şi din străinătate.
(7) În exercitarea prerogativelor sale, preşedintele A.N.R.S.C. emite avize, ordine şi decizii. Preşedintele A.N.R.S.C. este ordonator principal de credite.
(8) Ordinele şi deciziile emise de preşedinte în exercitarea atribuţiilor sale pot fi atacate în condiţiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 , cu modificările ulterioare.
ART. 17
(1) Preşedintele A.N.R.S.C. este asistat de un consiliu consultativ ale cărui lucrări le coordonează.
(2) Consiliul consultativ este format din 9 membri numiţi prin ordin al preşedintelui A.N.R.S.C. Componenta consiliului

consultativ este următoarea:
- un membru propus de Ministerul Administraţiei şi Internelor;
- un membru propus de Ministerul Mediului şi Gospodăririi Apelor;
- un membru propus de Ministerul Muncii, Solidaritãţii Sociale şi Familiei;
- un membru propus de Autoritatea Nationala pentru Protecţia Consumatorilor;
- un membru propus de Federaţia Autoritãţilor Locale din România;
- un membru propus de organizaţiile sindicale cu reprezentativitate la nivel naţional din sectorul serviciilor de utilitãţi publice;
- un membru propus de asociaţiile patronale cu reprezentativitate la nivel naţional din sectorul serviciilor de utilitãţi publice;
- un membru propus de asociaţiile cu reprezentativitate la nivel naţional ale utilizatorilor serviciilor de utilitãţi publice;
- un membru propus de asociaţiile profesionale cu reprezentativitate la nivel naţional din sectorul serviciilor de utilitãţi publice.
(3) Secretariatul consiliului consultativ este asigurat de cãtre o persoana desemnatã prin ordin al preşedintelui A.N.R.S.C.
(4) Consiliul consultativ armonizeaza interesele operatorilor din domeniul serviciilor de utilitãţi publice cu cele ale utilizatorilor şi cu cele ale autoritãţilor administraţiei publice locale, evalueaza impactul reglementãrilor A.N.R.S.C. şi face propuneri de imbunatatire a acestora, potrivit Regulamentului de organizare şi funcţionare al A.N.R.S.C.
(5) Consiliul consultativ se întruneşte cel puţin o data pe trimestru sau la cererea preşedintelui A.N.R.S.C. pentru analizarea actelor normative ce urmeazã sa fie aprobate prin ordin al preşedintelui sau pentru dezbaterea problemelor privind domeniul de activitate al instituţiei.
(6) Sarcinile şi atribuţiile membrilor consiliului consultativ se stabilesc în Regulamentul de organizare şi funcţionare al A.N.R.S.C.
ART. 18
(1) În cadrul A.N.R.S.C. funcţioneazã direcţii, servicii sau compartimente. Structura organizatoricã a A.N.R.S.C. se stabileşte prin regulamentul de organizare şi funcţionare.
(2) În structura A.N.R.S.C. se organizeazã şi funcţioneazã agenţii teritoriale fãrã personalitate juridicã, conform zonelor de dezvoltare regionala.
(3) Sediile, sarcinile, atribuţiile şi competentele, precum şi modul de coordonare a agentiilor teritoriale se stabilesc prin regulamentul de organizare şi funcţionare.
(4) Repartizarea numãrului de posturi pentru aparatul central şi agenţiile teritoriale se face prin regulamentul de organizare şi funcţionare.
(5) Prefectii, împreunã cu consiliile judeţene, respectiv Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile locale, vor acorda sprijin A.N.R.S.C. pentru asigurarea spaţiilor necesare desfãşurãrii activitãţii agentiilor sale teritoriale.
ART. 19
(1) Personalul A.N.R.S.C. este constituit din salariaţi angajaţi pe baza de contract individual de munca. Condiţiile de incompatibilitate stabilite la art. 16 alin. (2) sunt aplicabile şi personalului.
(2) Atribuţiile, sarcinile şi rãspunderile individuale ale personalului A.N.R.S.C. se stabilesc, pe baza regulamentului de organizare şi funcţionare, prin fişa postului.
(3) Salarizarea personalului A.N.R.S.C. se stabileşte în conformitate cu reglementãrile legale în vigoare.
(4) Angajarea, promovarea, precum şi modificarea sau încetarea raporturilor de munca ale personalului din aparatul propriu al A.N.R.S.C. se fac în conformitate cu reglementãrile legale în vigoare, cu prevederile regulamentului de organizare şi funcţionare şi ale contractului colectiv de munca şi se aproba prin decizie a preşedintelui, în condiţiile legii.
ART. 20
(1) A.N.R.S.C. are urmãtoarele competente şi atribuţii privind serviciile de utilitãţi publice din sfera sa de reglementare;
a) elaborezã şi stabileşte reglementãri sectoriale de nivel secundar şi tertiar cu caracter obligatoriu;

b) acorda, modifica, suspenda sau retrage licentele ori autorizaţiile, după caz;
c) solicita autorităţilor administraţiei publice locale programe pentru reabilitarea, modernizarea şi dezvoltarea serviciilor de utilităţi publice şi a infrastructurii tehnico-edilitare aferente, după caz;
d) elaborează metodologii de calcul pentru stabilirea, ajustarea şi modificarea preţurilor şi tarifelor;
e) eliberează, în condiţiile legii, avizul de specialitate cu privire la stabilirea, ajustarea sau modificarea preţurilor şi tarifelor pentru serviciile de utilităţi publice care funcţionează în condiţii de monopol;
f) avizează proiectele de acte normative elaborate şi promovate de alte autorităţi ale administraţiei publice centrale, cu impact asupra domeniului sau de activitate;
g) organizează sistemul informaţional de culegere, prelucrare şi sinteza a datelor cu privire la serviciile de utilităţi publice din sfera sa de reglementare, la infrastructura tehnico-edilitara aferentă acestora, precum şi la activitatea operatorilor;
h) întocmeşte şi gestionează baza de date necesară desfăşurării activităţii proprii şi pentru furnizarea de informaţii Guvernului, ministerelor sau altor autorităţi centrale şi locale interesate;
i) organizează sistemul de monitorizare, evaluare şi control în teritoriu privind modul de aplicare a prevederilor prezentei legi şi a legislaţiei sectoriale specifice fiecărui serviciu;
j) monitorizează aplicarea şi respectarea de către operatori şi autorităţile administraţiei publice locale a legislaţiei primare din domeniu, a reglementărilor emise în aplicarea acesteia, a sistemului de preţuri şi tarife în vigoare şi aplica sancţiuni în cazul nerespectării acestora;
k) monitorizează respectarea şi îndeplinirea de către operatori a obligaţiilor şi măsurilor stabilite în condiţiile de emitere sau de menţinere a licenţei ori autorizaţiei;
l) elaborează regulamentele-cadru, caietele de sarcini-cadru şi contractele-cadru de furnizare/prestare pentru serviciile din sfera sa de reglementare şi le aproba prin ordin al preşedintelui;
m) elaborează şi adopta criterii şi indicatori de performanta care sa permită monitorizarea, compararea şi evaluarea modului de furnizare/prestare a serviciilor;
n) sesizează ministerul de resort şi Consiliul Concurentei cu privire la încălcarea prevederilor legale referitoare la concurenta ori de câte ori constata nerespectarea reglementărilor cu privire la concurenta şi transparenta;
o) propune autorităţilor administraţiei publice locale, ministerului de resort şi Consiliului Concurentei măsuri pentru restrangerea ariilor în care se manifesta condiţii de monopol, precum şi pentru prevenirea abuzului de poziţie dominanta pe piata, în vederea limitării efectelor caracterului de monopol al serviciilor;
p) iniţiază şi organizează programe de instruire şi pregătire profesională în domeniile de activitate reglementate;
q) prezintă anual Guvernului un raport cu privire la serviciile de utilităţi publice din sfera sa de reglementare şi la activitatea proprie. Raportul se da publicităţii;
r) colaborează cu organizaţii şi autorităţi similare din alte tari în domeniul sau de activitate;
s) îndeplineşte orice alte atribuţii stabilite prin lege.
(2) Raportul anual al A.N.R.S.C., împreună cu baza de date gestionata de A.N.R.S.C., constituie elemente de fundamentare şi actualizare a Strategiei naţionale privind serviciile comunitare de utilităţi publice, precum şi a strategiilor proprii adoptate de autorităţile administraţiei publice locale.
(3) Raporturile juridice dintre A.N.R.S.C. şi autorităţile administraţiei publice locale sunt raporturi de cooperare şi îndrumare metodologică, iar raporturile juridice dintre A.N.R.S.C. şi operatorii serviciilor de utilităţi publice sunt raporturi de monitorizare, evaluare şi control privind respectarea condiţiilor de acordare a licenţelor şi autorizaţiilor, a procedurilor de stabilire, ajustare şi modificare a preţurilor şi tarifelor.
(4) În vederea exercitării atribuţiilor sale, A.N.R.S.C. are dreptul de acces la informaţiile cuprinse în documentele operatorilor legate de domeniul sau de activitate, inclusiv la cele din evidentele contabile ale acestora. A.N.R.S.C. are dreptul sa facă publice orice date sau informaţii care sunt de interes public.
ART. 21
(1) A.N.R.S.C. emite avizul de specialitate în vederea aprobării de către autorităţile administraţiei publice locale a preţurilor şi tarifelor numai în cazul serviciilor de utilităţi publice care funcţionează în condiţii de monopol.
(2) A.N.R.S.C. este abilitata sa adopte în termen de un an de la publicarea prezentei legi, prin ordin al preşedintelui

acesteia, urmãtoarele reglementãri:
a) normele metodologice privind stabilirea, ajustarea şi modificarea preţurilor şi tarifelor aplicabile serviciilor de utilităţi publice;
b) regulamentul de constatare, notificare şi sancţionare a abaterilor de la reglementãrile emise în domeniul sau de activitate, în conformitate cu prevederile legale;
c) regulamentul pentru autorizarea agenţilor economici care monteaza şi/sau exploatează sisteme de repartizare a costurilor;
d) normele privind condiţiile de montare şi exploatare a sistemelor de repartizare a costurilor pentru apa rece, agent termic pentru încălzire, apa calda de consum;
e) normele metodologice de facturare şi repartizare pe proprietari individuali a consumului total înregistrat la nivelul bransamentului condominiului.
(3) A.N.R.S.C. elaborează Regulamentul privind acordarea licenţelor, aplicabil operatorilor care furnizează/prestează servicii de utilităţi publice din sfera sa de reglementare, în conformitate cu prevederile legilor speciale, şi îl supune spre aprobare Guvernului.
(4) Acordarea licenţelor se face de către comisiile de acordare a licenţelor stabilite potrivit Regulamentului privind acordarea licenţelor, prevăzut la alin. (3).
(5) Din comisiile de acordare a licenţelor fac parte, cu rol consultativ, şi specialişti desemnaţi de asociaţiile profesionale cu reprezentativitate la nivel naţional din sectorul serviciilor de utilităţi publice.
ART. 22
(1) Preşedintele A.N.R.S.C. emite, potrivit competentelor conferite de prezenta lege, ordine şi decizii în conformitate cu prevederile regulamentului de organizare şi funcţionare.
(2) Ordinele şi deciziile preşedintelui A.N.R.S.C. cu caracter normativ se publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.
(3) Ordinele şi deciziile emise de preşedintele A.N.R.S.C. în exercitarea atribuţiilor sale pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ la Curtea de Apel Bucureşti, în termen de 30 de zile de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv de la data la care au fost notificate părţilor interesate.

CAP. III
Organizarea şi funcţionarea serviciilor de utilităţi publice

SECŢIUNEA 1
Gestiunea serviciilor de utilităţi publice

ART. 23
(1) Gestiunea serviciilor de utilităţi publice reprezintă modalitatea de organizare, funcţionare şi administrare a serviciilor de utilităţi publice în scopul furnizarii/prestării acestora în condiţiile stabilite de autorităţile administraţiei publice locale.
(2) Gestiunea serviciilor de utilităţi publice se organizează şi se realizează în următoarele modalităţi:
a) gestiune directa;
b) gestiune delegată.
(3) Modalitatea de gestiune a serviciilor de utilităţi publice se stabileşte prin hotărâre a consiliilor locale, a consiliilor judeţene, a Consiliului General al Municipiului Bucureşti ori a asociaţiei de dezvoltare comunitara, după caz, în funcţie de natura şi starea serviciului, de necesitatea asigurării celui mai bun raport preţ/calitate, de interesele actuale şi de perspectiva ale unităţilor administrativ-teritoriale, precum şi de mărimea şi complexitatea sistemelor de utilităţi publice.
(4) Desfăşurarea activităţilor specifice oricărui serviciu de utilităţi publice, indiferent de forma de gestiune aleasă, se realizează pe baza unui regulament al serviciului şi a unui caiet de sarcini elaborat şi aprobat de autorităţile administraţiei publice locale sau de asociaţiile de dezvoltare comunitara, după caz, în conformitate cu regulamentul-

cadru şi cu caietul de sarcini-cadru ale serviciului.
(5) Se interzic orice înţelegeri sau acorduri de asociere şi orice practici concertate dintre operatori, indiferent de modul de organizare, forma de proprietate sau modalitatea de gestiune adoptatã, care conduc la accentuarea caracterului de monopol al serviciilor de utilitãţi publice, la restrangerea, împiedicarea sau denaturarea concurentei pe piata serviciilor de utilitãţi publice.
ART. 24
(1) Raporturile juridice dintre autoritãţile administraţiei publice locale sau asociaţiile de dezvoltare comunitara, dupã caz, şi operatorii serviciilor de utilitãţi publice sunt reglementate prin:
a) hotãrâre de dare în administrare - în cazul gestiunii directe;
b) hotãrâri şi contracte prin care se deleagã gestiunea serviciilor - în cazul gestiunii delegate.
(2) Raporturile juridice dintre operatorii serviciilor de utilitãţi publice şi utilizatorii acestor servicii sunt raporturi contractuale desfãşurate în baza contractului-cadru de furnizare/prestare a serviciilor de utilitãţi publice, elaborat de autoritatea de reglementare competenta, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, a regulamentelor serviciilor şi a caietelor de sarcini specifice acestora.
ART. 25
(1) Bunurile proprietate publica ori privatã a unitãţilor administrativ-teritoriale, utilizate pentru furnizarea/prestarea serviciilor de utilitãţi publice, pot fi:
a) date în administrare şi exploatare operatorilor care exercita gestiunea directa a serviciilor de utilitãţi publice;
b) concesionate, în condiţiile legii, operatorilor organizati ca societãţi comerciale cu capital public, privat sau mixt, care exercita gestiunea delegatã a serviciilor de utilitãţi publice.
(2) În cazul societãţilor comerciale rezultate în urma reorganizãrii administrative a regiilor autonome de interes local sau judeţean ori a direcţiilor sau serviciilor publice de specialitate subordonate autoritãţilor administraţiei publice locale, bunurile proprietate publica ori privatã necesare furnizarii/prestãrii serviciilor de utilitãţi publice se concesioneaza acestora odatã cu gestiunea serviciului, prin atribuire directa.
ART. 26
(1) Bunurile proprietate publica din componenta sistemelor de utilitãţi publice sunt supuse inventarierii anuale şi se evidenţiazã distinct, extracontabil, în patrimoniul operatorilor, indiferent de modalitatea de gestiune a serviciului sau de organizarea, forma de proprietate, natura capitalului ori ţara de origine a operatorilor.
(2) Bunurile proprietate publica a unitãţilor administrativ-teritoriale, aferente sistemelor de utilitãţi publice, nu pot fi aduse ca aport la capitalul social al societãţilor comerciale înfiinţate de autoritãţile administraţiei publice locale sau ca participare la constituirea unor societãţi comerciale cu capital mixt şi nu pot constitui garanţii pentru creditele bancare contractate de autoritãţile administraţiei publice locale sau de operatori, fiind inalienabile, imprescriptibile şi insesizabile.
(3) Bunurile proprietate publica a unitãţilor administrativ-teritoriale utilizate pentru furnizarea/prestarea serviciilor de utilitãţi publice pot fi date în administrare sau pot fi concesionate operatorilor în conformitate cu prevederile legale.
(4) Bunurile proprietate privatã a unitãţilor administrativ-teritoriale utilizate pentru furnizarea/prestarea serviciilor de utilitãţi publice pot fi date în administrare, concesionate sau trecute în proprietatea operatorilor, cu respectarea dispoziţiilor legale în vigoare.
(5) În cazul gestiunii delegate, bunurile realizate de operatori în conformitate cu programele de investiţii impuse prin contractul de delegare a gestiunii constituie bunuri de retur care revin de drept, la expirarea contractului, gratuit şi libere de orice sarcini, unitãţilor administrativ-teritoriale şi sunt integrate domeniului public al acestora.
ART. 27
(1) Acţiunile societãţilor comerciale furnizoare/prestatoare de servicii de utilitãţi publice, intrate în portofoliul Autoritãţii pentru Valorificarea Activelor Statului - A.V.A.S., în urma procesului de privatizare, vor fi transferate în proprietatea privatã a unitãţilor administrativ-teritoriale, în termen de 30 de zile de la data intrãrii în vigoare a prezentei legi. În acelaşi termen, bunurile aparţinând domeniului public a cãror valoare a fost inclusã în aceste acţiuni vor fi reintegrate în patrimoniul public al unitãţilor administrativ-teritoriale.
(2) Acţiunile societãţilor comerciale furnizoare/prestatoare de servicii de utilitãţi publice, intrate în portofoliul A.V.A.S.

prin preluarea şi compensarea creanţelor în acţiuni, precum şi creanţele deţinute de Agenţia Nationala de Administrare Fiscală - A.N.A.F. nu pot fi înstrăinate/valorificate decât cu acordul autorităţilor administraţiei publice locale în coordonarea cărora se afla societăţile comerciale şi care au drept de preemptiune la cumpărarea acţiunilor, respectiv a creanţelor. Noul patronat rezultat este obligat sa menţină furnizarea/prestarea serviciilor de utilitate publica timp de 5 ani de la preluarea acestora. Orice modificare privind furnizarea/prestarea serviciului respectiv se face numai cu acordul autorităţilor administraţiei publice locale.

ART. 28

(1) Conducerea executivă a operatorilor furnizori/prestatori, infiintati de autorităţile administraţiei publice locale sau la care unităţile administrativ-teritoriale sunt acţionari majoritari, este angajata pe baza unui contract individual de munca, la care se anexează un contract de performanta; celelalte categorii de personal sunt angajate pe baza unui contract de munca individual, cu respectarea contractului colectiv de munca şi a Codului muncii. Persoanele cu funcţii de conducere, precum şi personalul cu funcţii de execuţie au calitatea de personal contractual.

(2) Contractul de performanta are ca obiect stabilirea şi îndeplinirea obiectivelor şi a criteriilor de performanta, aprobate prin bugetul de venituri şi cheltuieli, în schimbul drepturilor salariale stabilite prin contractul individual de munca.

SECŢIUNEA a 2-a

Gestiunea directa

ART. 29

(1) Gestiunea directa este modalitatea de gestiune în care autorităţile administraţiei publice locale sau asociaţiile de dezvoltare comunitara, după caz, îşi asuma, în calitate de operator, toate sarcinile şi responsabilităţile ce le revin, potrivit legii, cu privire la furnizarea/prestarea serviciilor de utilităţi publice şi la administrarea şi exploatarea sistemelor de utilităţi publice aferente.

(2) Gestiunea directa se realizează prin structuri proprii ale autorităţilor administraţiei publice locale sau ale asociaţiilor de dezvoltare comunitara, înfiinţate prin hotărâri ale consiliilor locale, ale consiliilor judeţene, ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau ale asociaţiilor de dezvoltare comunitara, după caz, care pot fi:

a) compartimente de specialitate, fără personalitate juridică, organizate în cadrul aparatului propriu al consiliului local ori judeţean al unităţii administrativ-teritoriale;

b) servicii publice sau direcţii de specialitate, fără personalitate juridică, organizate în cadrul aparatului propriu al consiliului local ori judeţean al unităţii administrativ-teritoriale, având autonomie financiară şi funcţională;

c) servicii publice sau direcţii de specialitate, cu personalitate juridică, organizate în subordinea consiliului local ori judeţean al unităţii administrativ-teritoriale sau a asociaţiei de dezvoltare comunitara, având patrimoniu propriu, gestiune economică proprie şi autonomie financiară şi funcţională.

(3) Operatorii organizati ca servicii publice de specialitate cu personalitate juridică sunt subordonaţi autorităţilor administraţiei publice locale, poseda un patrimoniu propriu, funcţionează pe baza de gestiune economică şi se bucura de autonomie funcţională şi financiară; aceşti operatori întocmesc, în condiţiile legii, buget de venituri şi cheltuieli şi situaţii financiare anuale.

(4) Operatorii care îşi desfăşoară activitatea în regim de gestiune directa furnizează/prestează un serviciu de utilităţi publice prin exploatarea şi administrarea infrastructurii tehnico-edilitare aferente acestuia, pe baza hotărârii de dare în administrare a serviciului, adoptată de consiliile locale, de consiliile judeţene, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de asociaţia de dezvoltare comunitara, după caz, precum şi pe baza licenţei eliberate de autoritatea de reglementare competenta.

(5) Operatorii care îşi desfăşoară activitatea în regim de gestiune directa se organizează şi îşi desfăşoară activitatea pe baza unui regulament de organizare şi funcţionare, elaborat şi aprobat de autorităţile administraţiei publice locale sau de asociaţiile de dezvoltare comunitara, după caz.

(6) Excedentele anuale rezultate din execuţia bugetelor serviciilor publice de specialitate, cu personalitate juridică, care gestionează un serviciu comunal de utilităţi publice, rămase la finele exerciţiului bugetar, se reportează în anul

urmãtor cu aceeaşi destinaţie. Disponibilităţile provenite din fonduri externe nerambursabile sau împrumuturi destinate cofinanţării acestora se administrează şi se utilizează potrivit acordurilor de finanţare încheiate.
(7) Operatorii care furnizează/prestează servicii de utilităţi publice în regim de gestiune directa au obligaţia calculării, înregistrării şi recuperării amortismentelor mijloacelor fixe aferente acestor servicii prin tarif sau prin preţ.

SECŢIUNEA a 3-a
Gestiunea delegată

ART. 30
(1) Gestiunea delegată este modalitatea de gestiune în care autorităţile administraţiei publice locale sau asociaţiile de dezvoltare comunitara, după caz, transfera unuia sau mai multor operatori toate sarcinile şi responsabilităţile privind furnizarea/prestarea serviciilor de utilităţi publice, precum şi administrarea şi exploatarea sistemelor de utilităţi publice aferente acestora, pe baza unui contract, denumit în continuare contract de delegare a gestiunii.
(2) Încheierea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de utilităţi publice se aproba prin hotărâri de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii adoptate de consiliile locale, de consiliile judeţene, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de asociaţiile de dezvoltare comunitara, după caz.
(3) Gestiunea delegată se realizează prin intermediul unor operatori de servicii de utilităţi publice, care pot fi:
a) societăţi comerciale furnizoare/prestatoare de servicii de utilităţi publice, înfiinţate de autorităţile administraţiei publice locale sau de asociaţiile de dezvoltare comunitara, cu capital social al unităţilor administrativ-teritoriale;
b) societăţi comerciale furnizoare/prestatoare de servicii de utilităţi publice rezultate ca urmare a reorganizării administrative a regiilor autonome de interes local sau judeţean ori a serviciilor publice de specialitate subordonate autorităţilor administraţiei publice locale, al căror capital social este deţinut, în totalitate sau în parte, în calitate de proprietar/coproprietar, de unităţile administrativ-teritoriale;
c) societăţi comerciale furnizoare/prestatoare de servicii de utilităţi publice cu capital social privat sau mixt.
(4) Operatorii care îşi desfăşoară activitatea în regim de gestiune delegată furnizează/prestează un serviciu de utilităţi publice prin exploatarea şi administrarea infrastructurii tehnico-edilitare aferente acestuia, în baza contractului de delegare a gestiunii serviciului, aprobat de consiliile locale, de consiliile judeţene, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de asociaţiile de dezvoltare comunitara, după caz, şi în baza licenţei eliberate de autoritatea de reglementare competenta.
(5) Contractul de delegare a gestiunii poate fi:
a) contract de concesiune;
b) contract de parteneriat public-privat.
(6) Contractul de delegare a gestiunii va fi însoţit obligatoriu de următoarele anexe:
a) caietul de sarcini privind furnizarea/prestarea serviciului;
b) regulamentul serviciului;
c) inventarul bunurilor mobile şi imobile, proprietate publica sau privată a unităţilor administrativ-teritoriale aferente serviciului;
d) procesul-verbal de predare-preluare a bunurilor prevăzute la lit. c).
(7) Contractul de delegare a gestiunii, indiferent de tipul contractului, va cuprinde în mod obligatoriu clauze referitoare la:
a) denumirea părţilor contractante;
b) obiectul contractului;
c) durata contractului;
d) drepturile şi obligaţiile părţilor contractante;
e) programul lucrărilor de investiţii pentru modernizări, reabilitari, dezvoltări de capacităţi, obiective noi şi al lucrărilor de întreţinere, reparaţii curente, reparaţii planificate, renovari, atât fizic, cat şi valoric;
f) sarcinile şi responsabilităţile părţilor cu privire la programele de investiţii, la programele de reabilitari, reparaţii şi renovari, precum şi la condiţiile de finanţare a acestora;

g) indicatorii de performanta privind calitatea şi cantitatea serviciului, stabiliţi prin caietul de sarcini şi regulamentul serviciului, şi modul de evaluare şi cuantificare a acestora, condiţii şi garanţii;
h) tarifele practicate şi procedura de stabilire, modificare sau ajustare a acestora;
i) modul de tarifare şi încasare a contravalorii serviciilor furnizate/prestate;
j) nivelul redeventei sau al altor obligaţii, după caz;
k) răspunderea contractualã;
l) forta majorã;
m) condiţii de redefinire a clauzelor contractuale;
n) condiţii de restituire sau repartiţie, după caz, a bunurilor, la încetarea, din orice cauza, a contractului de delegare a gestiunii, inclusiv a investiţiilor realizate;
o) menţinerea echilibrului contractual;
p) condiţiile de reziliere a contractului de delegare a gestiunii;
q) administrarea patrimoniului public şi privat preluat;
r) structura forţei de munca şi protecţia socialã a acesteia;
s) alte clauze convenite de pãrţi, după caz.
ART. 31
(1) Delegarea gestiunii se face în conformitate cu legislaţia specifica fiecãrui tip de contract. Procedurile de atribuire şi regimul juridic al contractelor de delegare a gestiunii sunt cele aplicabile tipului de contract de delegare de gestiune ales de autoritatea administraţiei publice locale responsabilã.
(2) Existenta garanţiilor profesionale şi financiare ale operatorilor, precum şi indicatorii de performanta şi nivelul tarifelor aplicate privind furnizarea/prestarea serviciului în condiţii de calitate şi cantitate corespunzãtoare constituie criteriile principale pentru atribuirea contractelor de delegare a gestiunii.
(3) Operatorii nou-infiintati pot fi admişi într-o procedura de atribuire a unei delegari a gestiunii în aceleaşi condiţii ca şi societãţile deja existente.
(4) Documentaţia privind organizarea şi derularea procedurii de delegare a gestiunii se elaborează în conformitate cu legislaţia specifica fiecãrui tip de contract. Caietele de sarcini şi criteriile de selecţie aplicabile în cadrul procedurilor de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii se elaborează şi se aproba de autoritãţile administraţiei publice locale sau de asociaţiile de dezvoltare comunitara, după caz, pe baza caietelor de sarcini-cadru şi a criteriilor de selecţie-cadru, elaborate de autoritãţile de reglementare competente şi cu respectarea dispoziţiilor legislaţiei aplicabile tipului de contract de delegare a gestiunii adoptat.
(5) În cazul operatorilor serviciilor de utilitãţi publice rezultaţi prin reorganizarea pe cale administrativã a fostelor regii autonome de interes local sau judeţean ori a direcţiilor sau serviciilor publice de specialitate subordonate autoritãţilor administraţiei publice locale şi care au avut în administrare bunuri, activitãţi sau servicii de utilitãţi publice, delegarea gestiunii serviciului se atribuie în mod direct acestora prin contract de concesiune, odatã cu infrastructura aferentã serviciului.
ART. 32
(1) În cazul gestiunii delegate, autoritãţile administraţiei publice locale păstrează, în conformitate cu competentele ce le revin, potrivit legii, prerogativele şi răspunderile privind adoptarea politicilor şi strategiilor de dezvoltare a serviciilor, respectiv a programelor de dezvoltare a sistemelor de utilitãţi publice, precum şi obligaţia de a urmări, de a controla şi de a supraveghea modul în care se realizează serviciile de utilitãţi publice, respectiv:
a) modul de respectare şi de îndeplinire a obligaţiilor contractuale asumate de operatori, inclusiv în relaţia cu utilizatorii;
b) calitatea serviciilor furnizate/prestate;
c) indicatorii de performanta ai serviciilor furnizate/prestate;
d) modul de administrare, exploatare, conservare şi menţinere în funcţiune, dezvoltare sau modernizare a sistemelor de utilitãţi publice;
e) modul de formare, stabilire, modificare şi ajustare a preţurilor şi tarifelor pentru serviciile de utilitãţi publice.
(2) În vederea încheierii contractelor de delegare a gestiunii serviciilor de utilitãţi publice, consiliile locale, consiliile

judeţene, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau asociaţiile de dezvoltare comunitara, după caz, vor asigura elaborarea şi vor aproba, în termen de 6 luni de la luarea deciziei privind delegarea gestiunii serviciilor sau de la primirea unei propuneri formulate de un investitor interesat, un studiu de oportunitate pentru fundamentarea şi stabilirea soluţiilor optime de delegare a gestiunii serviciilor, precum şi documentaţia de delegare a gestiunii.
(3) Cu excepţia contractelor în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, durata unui contract de delegare a gestiunii nu poate fi mai mare decât durata necesară amortizarii investiţiilor, fără a depăşi 49 de ani. Aceasta durata nu poate fi prelungită decât în condiţiile prezentei legi, în următoarele cazuri:
a) pentru motive de interes general, caz în care durata contractului nu poate fi prelungită cu mai mult de 2 ani;
b) în cazul în care operatorul, la cererea autorităţii administraţiei publice locale şi pentru buna executare a serviciului sau pentru extinderea sistemului de utilităţi publice, a realizat investiţii care nu ar putea fi amortizate în termenul rămas pana la expirarea contractului iniţial decât printr-o creştere excesiva a tarifelor şi taxelor.
(4) Prelungirea va fi decisa, în condiţiile alin. (3), de către consiliul local, consiliul judeţean, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de asociaţia de dezvoltare comunitara, după caz.

CAP. IV
Operatori şi utilizatori

SECŢIUNEA 1
Operatorii serviciilor de utilităţi publice

ART. 33
(1) Au calitatea de operator furnizorii/ prestatorii de servicii de utilităţi publice care îşi desfăşoară activitatea pe baza licenţei eliberate în condiţiile art. 38 de autorităţile de reglementare competente.
(2) Operatorii de servicii de utilităţi publice au, în temeiul prezentei legi, aceleaşi drepturi şi obligaţii în raporturile cu autorităţile administraţiei publice locale sau cu utilizatorii, indiferent de modalitatea de gestiune adoptată sau de statutul juridic, forma de organizare, natura capitalului, tipul de proprietate ori ţara de origine din Uniunea Europeană.
(3) În funcţie de modalitatea de gestiune a serviciului adoptată, operatorii îşi pot desfasura efectiv activitatea de furnizare/prestare a serviciilor de utilităţi publice numai după emitera hotărârii de dare în administrare - în cazul gestiunii directe, respectiv a hotărârii de atribuire a contractului de delegare a gestiunii - în cazul gestiunii delegate.
(4) Furnizorii/prestatorii serviciilor de utilităţi publice existenţi la data intrării în vigoare a prezentei legi, care îşi desfăşoară activitatea în modalitatea gestiunii directe, precum şi furnizorii/prestatorii care îşi desfăşoară activitatea pe baza unor contracte de concesiune valabil încheiate anterior intrării în vigoare a prezentei legi îşi pot continua activitatea pe baza acestor contracte, pana la expirarea acestora, fără posibilitate de prelungire, numai în condiţiile respectării prevederilor art. 49 alin. (1) şi ale art. 50 alin. (4).
(5) Furnizarea/prestarea serviciilor de utilităţi publice fără licenta atrage răspunderea administrativă sau contravenţională, după caz, a celor vinovaţi şi indreptateste autoritatea de reglementare competenta sau autorităţile administraţiei publice locale sa ceara instanţei judecătoreşti constatarea nulităţii hotărârii de dare în administrare, respectiv a hotărârii de atribuire a contractului de delegare a gestiunii, după caz.
(6) Operatorii serviciilor de utilităţi publice infiintati de autorităţile administraţiei publice locale sau de asociaţiile de dezvoltare comunitara, indiferent de statutul juridic, precum şi operatorii având statut de societăţi comerciale cu capital majoritar public au calitatea de autorităţi contractante şi au obligaţia aplicării prevederilor legislaţiei în vigoare cu privire la achiziţiile publice de bunuri, servicii sau lucrări.
(7) Operatorii furnizori/prestatori ai serviciilor de utilităţi publice au obligaţia de a se supune controlului şi de a se conformă măsurilor stabilite cu ocazia activităţii de control, precum şi de a pune la dispoziţia imputernicitilor autorităţilor administraţiei publice locale sau ai autorităţilor de reglementare competente toate datele şi informaţiile solicitate.
ART. 34
(1) Operatorii furnizori/prestatori ai serviciilor de utilităţi publice subordonaţi autorităţilor administraţiei publice locale,

având statut de societăţi comerciale cu capital al unităţilor administrativ-teritoriale, pot fi privatizati, în condiţiile legii, cu condiţia păstrării obiectului de activitate minimum 5 ani de la data privatizării.
(2) Hotărârea privind privatizarea şi alegerea metodei de privatizare aparţin consiliului local, consiliului judeţean, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau asociaţiei de dezvoltare comunitara, după caz, în funcţie de subordonarea operatorului.
(3) Privatizarea se organizează şi se derulează în conformitate cu procedurile legale în vigoare, pe baza unui caiet de sarcini. Concomitent cu privatizarea operatorilor din subordine, autorităţile administraţiei publice locale vor proceda şi la renegocierea contractului de delegare a gestiunii pe baza căruia noul operator va furniza/presta serviciul.
ART. 35
(1) Societăţile comerciale furnizoare/ prestatoare de servicii de utilităţi publice, deţinătoare de licenţe corespunzătoare, pot participa, în condiţiile legii, în calitate de operatori, la procedurile concurentiale organizate pe raza altor unităţi administrativ-teritoriale pentru atribuirea contractelor de delegare a gestiunii serviciilor.
(2) În cazul furnizarii/prestării mai multor tipuri de servicii în aceeaşi localitate sau a aceluiaşi serviciu în mai multe localităţi, operatorul va tine o evidenta separată a activităţilor desfăşurate, cu contabilitate distinctă pentru fiecare tip de serviciu şi localitate de operare în parte, după caz, astfel încât activităţile sale din diferite sectoare şi localităţi sa fie uşor de evaluat, monitorizat şi controlat.
ART. 36
(1) Raporturile juridice dintre operatorii şi utilizatorii serviciilor de utilităţi publice sunt raporturi juridice de natura contractualã şi sunt supuse normelor de drept privat.
(2) Operatorii serviciilor de utilităţi publice au fata de utilizatori următoarele obligaţii principale:
a) sa asigure furnizarea/prestarea serviciilor de utilităţi publice, conform prevederilor contractuale şi cu respectarea prescripţiilor, normelor şi normativelor tehnice în vigoare;
b) sa ia măsuri imediate pentru remedierea unor defectiuni, deranjamente sau avarii apărute în funcţionarea sistemelor de utilităţi publice şi sa limiteze durata interventiilor;
c) sa asigure montarea, funcţionarea şi verificarea metrologica a echipamentelor de măsurare a consumului la bransamentul utilizatorului, în conformitate cu normele tehnice în vigoare;
d) sa plătească despăgubiri persoanelor fizice sau juridice pentru prejudiciile provocate din culpa, inclusiv pentru restricţiile impuse deţinătorilor de terenuri în perimetrul zonelor de protecţie instituite, conform prevederilor legale;
e) sa plătească despăgubiri pentru întreruperea nejustificatã a furnizarii/prestării serviciilor şi sa acorde bonificatii utilizatorilor în cazul furnizarii/prestării serviciilor sub parametrii de calitate şi cantitate prevăzuţi în contractele de furnizare/prestare;
f) sa plătească chirii pentru folosirea temporară a terenurilor şi sa aducă terenurile şi obiectivele afectate de lucrările de intervenţie sau de investiţii în starea anterioară începerii acestor lucrări;
g) sa servească utilizatorii din aria de acoperire, în condiţiile programelor de reabilitare, extindere şi modernizare aprobate;
h) sa respecte indicatorii de performanta şi calitate stabiliţi prin contractul de delegare a gestiunii sau prin hotărârea autorităţii administraţiei publice locale de dare în administrare;
i) sa furnizeze autorităţii administraţiei publice locale, respectiv autorităţilor de reglementare competente, informaţiile solicitate şi sa asigure accesul la documentaţiile şi la actele individuale pe baza cărora furnizează/prestează serviciul de utilităţi publice, în condiţiile legii;
j) sa încheie contracte de asigurare pentru infrastructura necesarã desfăşurării activităţilor în conformitate cu legislaţia în vigoare.
(3) Operatorii serviciilor de utilităţi publice sunt în drept sa suspende sau sa limiteze furnizarea/prestarea serviciilor către utilizatori, fără plata vreunei penalizări, cu un preaviz de 5 zile, în următoarele cazuri:
a) depăşirea termenului legal pentru achitarea facturilor stabilite potrivit prevederilor art. 42 alin. (11);
b) neachitarea notelor de plata pentru recuperarea daunelor, stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitiva, provocate de distrugerea sau deteriorarea unor construcţii ori instalaţii aferente infrastructurii edilitar-urbane a localităţilor, aflate în administrarea lor;

c) utilizarea neautorizata, fãrã aviz de racordare, acord de furnizare sau contract de furnizare/prestare a serviciilor de utilitãţi publice;
d) împiedicarea delegatului împuternicit al operatorului de a controla instalaţiile de utilizare, de a monta, verifica, înlocui sau citi aparatele de mãsurare-înregistrare sau de a remedia defecţiunile la instalaţiile administrate de furnizor, când acestea se afla pe proprietatea utilizatorului;
e) bransarea ori racordarea fãrã acordul operatorului la reţele publice sau la instalaţiile altui utilizator ori schimbarea, fãrã acordul operatorului, în cadrul unor lucrãri de reparaţii capitale, reconstruiri, modificãri, modernizãri sau extinderi, a caracteristicilor tehnice şi/sau a parametrilor instalaţiilor de utilizare.
(4) În cazuri de forta majorã, astfel cum acestea sunt definite în contractul de furnizare/prestare a serviciului de utilitãţi publice, prevederile alin. (3) se pot aplica cu un preaviz sub limita celor 5 zile.
ART. 37
(1) Intervenţiile pentru efectuarea lucrãrilor de retehnologizare, întreţinere şi reparaţii la construcţiile sau instalaţiile aferente sistemelor de utilitãţi publice, stabilite prin programele anuale convenite cu autoritãţile administraţiei publice locale, care impun întreruperea furnizarii/prestãrii serviciilor, se aduc la cunostinta utilizatorilor cu cel puţin 10 zile înainte de data programata.
(2) Pentru prevenirea sau remedierea unor avarii, operatorii de servicii de utilitãţi publice sunt în drept sa intrerupa furnizarea/prestarea serviciilor, fãrã plata vreunei penalizãri şi fãrã preaviz, dar nu mai mult de 24 de ore.
(3) În cazul în care intervenţiile operatorilor, necesare pentru prevenirea producerii unor avarii sau pentru remedierea unor avarii, depãşesc 24 de ore, acestea se efectuezã în maximum 72 de ore şi se aduc la cunostinta autoritãţilor administraţiei publice locale, utilizatorilor, deţinãtorilor de terenuri sau proprietarilor bunurilor afectate; pe perioada interventiilor respective, operatorii sunt în drept sa intrerupa furnizarea/prestarea serviciilor, cu plata penalizãrilor prevãzute în contracte.
(4) Ocuparea temporarã a unor terenuri pentru lucrãri de intervenţie, înfiinţare, extindere, retehnologizare, reparaţii şi revizii planificate la sistemele de utilitãţi publice, care se executa într-o perioada mai mare de 72 de ore, se va face pe baza acordului prealabil al deţinãtorilor de terenuri şi cu plata despãgubirilor cuvenite, stabilite potrivit reglementãrilor legale în vigoare. Dacã cu ocazia executãrii lucrãrilor se produc pagube proprietarilor din vecinãtatea sistemelor de utilitãţi publice, operatorii au obligaţia sa plãteascã despãgubiri acestora, în condiţiile legii.
(5) Operatorii serviciilor de utilitãţi publice nu rãspund fata de utilizatori pentru întreruperea furnizarii/prestãrii serviciilor sau pentru calitatea acestora, în cazuri de forta majorã.

SECŢIUNEA a 2-a
Acordarea licenţelor

ART. 38
(1) Acordarea licenţelor pentru furnizarea/prestarea serviciilor de utilitãţi publice intra în sfera de competenta a autoritãţilor de reglementare competente, dupã cum urmeazã:
a) A.N.R.S.C. - pentru serviciile menţionate la art. 13 alin. (2) lit. a)-f);
b) A.N.R.E. - pentru activitatea prevãzutã la art. 13 alin. (4);
c) A.R.R. - pentru serviciul prevãzut la art. 13 alin. (5).
(2) Acordarea licenţelor de traseu, în cazul serviciului de transport public local, se face de cãtre comisiile constituite în acest scop, la nivelul autoritãţilor administraţiei publice.
(3) Deţinerea licenţei este obligatorie, indiferent de modalitatea de gestiune a serviciilor adoptatã la nivelul autoritãţilor administraţiei publice locale, precum şi de statutul juridic, forma de organizare, natura capitalului, tipul de proprietate ori ţara de origine din Uniunea Europeanã ale operatorilor.
(4) Licenta poate fi suspendatã sau retrasã astfel:
a) de cãtre autoritatea de reglementare romana emitenta, în cazul licenţelor acordate operatorilor romani;
b) de cãtre autoritatea de reglementare romana competenta, în cazul suspendãrii licenţelor operatorilor strãini licentiati în ţara de origine.

(5) Operatorii din ţările Uniunii Europene care deţin licenţe în ţara de origine, recunoscute de autorităţile de reglementare romane corespondente, au aceleaşi drepturi şi obligaţii ca operatorii romani, pe toată durata de valabilitate a licenţelor.
(6) Licenta emisă de autorităţile de reglementare competente este valabilă maximum 5 ani de la data emiterii şi indreptateste operatorul, pe perioada sa de valabilitate, la un număr nelimitat de participari la procedurile de atribuire a contractelor de delegare a gestiunii serviciilor, organizate şi derulate în condiţiile prezentei legi.
(7) Regulamentele privind acordarea licenţelor pentru operatorii de utilităţi publice se elaborează de autoritatea de reglementare în a carei sfera de competenta se afla aceste servicii şi se aproba prin hotărâre a Guvernului sau prin ordin al ministrului transporturilor, construcţiilor şi turismului, după caz, pana la intrarea în vigoare a prezentei legi.
ART. 39
(1) Furnizarea/prestarea serviciilor de utilităţi publice este permisă numai pe baza licenţei emise de autorităţile de reglementare competente.
(2) Calitatea de operator este recunoscuta numai pe baza licenţei de operare emise de autorităţile de reglementare competente. Fac excepţie furnizorii/prestatorii în activitate la data intrării în vigoare a prezentei legi.
(3) Participarea operatorilor la procedurile organizate de autorităţile administraţiei publice locale pentru delegarea gestiunii serviciilor de utilităţi publice este permisă numai pe baza licenţei emise de autorităţile de reglementare competente.
(4) Retragerea sau încetarea valabilităţii licenţei atrage revocarea hotărârii de dare în administrare ori a hotărârii privind atribuirea contractului de delegare a gestiunii, după caz, şi conduce la organizarea unei noi proceduri de selectare a unui operator, în condiţiile prezentei legi. Retragerea licenţei se notifica operatorului cu cel puţin 90 de zile înainte, perioada în care operatorul în cauza este obligat sa furnizeze/presteze serviciul respectiv în condiţiile contractului.
ART. 40
(1) La acordarea licenţelor în domeniul serviciilor de utilităţi publice se va urmări, cu precădere, îndeplinirea cumulativa a următoarelor condiţii:
a) cunoaşterea şi însuşirea actelor normative care reglementează domeniul serviciilor de utilităţi publice;
b) capabilitatea managerială şi organizatorică;
c) capabilitatea economico-financiară;
d) dotarea şi capacitatea tehnica.
(2) Pentru obţinerea licenţei furnizorii/prestatorii de servicii de utilităţi publice sunt obligaţi sa facă dovada ca deţin toate avizele, acordurile şi autorizaţiile necesare derulării serviciului, prevăzute de legislaţia în vigoare pentru activităţile specifice acestuia.

SECŢIUNEA a 3-a
Utilizatorii serviciilor de utilităţi publice

ART. 41
(1) Au calitatea de utilizator beneficiarii individuali sau colectivi, direcţi ori indirecti, ai serviciilor de utilităţi publice:
a) utilizatorii casnici persoane fizice sau asociaţii de proprietari/locatari;
b) agenţii economici;
c) instituţiile publice.
(2) Utilizatorii au, în principal, următoarele drepturi:
a) sa utilizeze, liber şi nediscriminatoriu, serviciile de utilităţi publice, în condiţiile contractului de furnizare/ prestare;
b) sa solicite şi sa primească, în condiţiile legii şi ale contractelor de furnizare/prestare, despăgubiri sau compensaţii pentru daunele provocate lor de către operatori prin nerespectarea obligaţiilor contractuale asumate ori prin furnizarea/prestarea unor servicii inferioare, calitativ şi cantitativ, parametrilor tehnici stabiliţi prin contract sau prin normele tehnice în vigoare;
c) sa sesizeze autorităţilor administraţiei publice locale competente orice deficiente constatate în sfera serviciilor de

utilităţi publice şi sa facă propuneri vizând înlăturarea acestora, îmbunătăţirea activităţii şi creşterea calităţii serviciilor;
d) sa renunţe, în condiţiile legii, la serviciile contractate;
e) sa se asocieze în organizaţii neguvernamentale pentru apărarea, promovarea şi susţinerea intereselor proprii;
f) sa primească şi sa utilizeze informaţii privind serviciile de utilităţi publice care îl vizează;
g) sa fie consultaţi, direct sau prin intermediul unor organizaţii neguvernamentale reprezentative, în procesul de elaborare şi adoptare a deciziilor, strategiilor şi reglementărilor privind activităţile din sectorul serviciilor de utilităţi publice;
h) sa se adreseze, individual ori colectiv, prin intermediul unor asociaţii reprezentative, autorităţilor administraţiei publice locale sau centrale ori instanţelor judecătoreşti, în vederea prevenirii sau repararii unui prejudiciu direct ori indirect.
(3) Pentru plata serviciilor de utilităţi publice, anumite categorii de utilizatori, persoane fizice, beneficiază, în condiţiile legii, de ajutoare sociale de la bugetul de stat şi/sau de la bugetele locale, după caz.
(4) Membrii comunităţilor locale, persoane fizice sau persoane juridice, au, în calitatea lor de utilizatori ai serviciilor de utilităţi publice, în principal, următoarele obligaţii:
a) sa respecte normele de exploatare şi funcţionare a sistemelor de utilităţi publice;
b) sa accepte limitarea cantitativă sau întreruperea temporară a furnizarii/prestării serviciilor pentru execuţia unor lucrări prevăzute în programele de reabilitare, extindere şi modernizare a infrastructurii tehnico-edilitare;
c) sa achite, în termenele stabilite, contravaloarea serviciilor furnizate/prestate;
d) sa asigure accesul utilajelor de colectare a deşeurilor la punctele de colectare, al utilajelor de intervenţie pentru stingerea incendiilor, precum şi al utilajelor operatorilor, necesare desfăşurării activităţii specifice serviciilor de utilităţi publice în spaţiile ori pe suprafeţele de teren deţinute cu orice titlu, pe trotuarele şi aleile din jurul imobilelor, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare;
e) sa respecte normele de igiena şi sănătate publica stabilite prin actele normative în vigoare.

SECŢIUNEA a 4-a
Furnizarea/prestarea, contractarea şi facturarea serviciilor de utilităţi publice

ART. 42
(1) Furnizarea/prestarea unui serviciu de utilităţi publice se realizează în una dintre următoarele modalităţi:
a) în baza unui contract de furnizare sau de prestări de servicii încheiat între operator şi utilizatorul direct;
b) prin achitarea unui tarif sau a costului unui bilet, după caz;
c) prin achitarea unei taxe speciale, în situaţia în care încheierea contractului de furnizare sau de prestare a serviciului între operator şi utilizatorul indirect nu este posibila din punct de vedere tehnic şi comercial sau în situaţia în care, în hotărârea de delegare a gestiunii, este prevăzută aceasta modalitate, precum şi cuantumul contravalorii serviciului public furnizat/prestat.
(2) Contractul de furnizare sau de prestare a serviciului constituie actul juridic prin care se reglementează raporturile dintre operator şi utilizator cu privire la furnizarea/prestarea, utilizarea, facturarea şi plata unui serviciu de utilităţi publice.
(3) În cazul serviciilor furnizate/prestate în regim continuu prin intermediul reţelelor de conducte - alimentarea cu apa rece, canalizarea şi epurarea apelor uzate, colectarea şi evacuarea apelor pluviale, alimentarea cu apa calda pentru consum, alimentarea cu agent termic pentru încălzire -, contractele de furnizare sau de prestare a serviciilor se încheie între operator şi utilizator pe termen nedeterminat.
(4) Contravaloarea serviciilor de utilităţi publice se stabileşte în conformitate cu metodologia de calcul, aprobată de autoritatea de reglementare competenta, pe baza preţurilor/tarifelor şi a consumurilor/cantităţilor de utilităţi publice furnizate/prestate, şi se plăteşte pe baza facturii emise de operator.
(5) Determinarea consumurilor/cantităţilor de utilităţi publice în vederea facturarii se face prin măsurare directa cu ajutorul sistemelor de măsurare-înregistrare a consumurilor/cantităţilor de utilităţi furnizate/prestate; sistemele de măsurare-înregistrare se monteaza pe bransamentul care deserveste fiecare utilizator individual sau colectiv, în

punctul de delimitare a instalaţiilor, indiferent de serviciu, operator sau de utilizator.
(6) În cazul imobilelor condominiale existente, individualizarea consumurilor de utilităţi în vederea contractării şi facturarii individuale se realizează, în funcţie de sistemul de distribuţie adoptat, fie:
a) prin contoare individuale montate la intrarea în fiecare apartament sau spaţiu cu alta destinaţie, în cazul distribuţiei orizontale;
b) cu ajutorul repartitoarelor de costuri montate pe racordurile aparatelor de consum aferente fiecărui apartament sau spaţiu cu alta destinaţie, în cazul distribuţiei verticale.
(7) La proiectarea şi realizarea imobilelor condominiale, indiferent de destinaţie, racordate la reţelele publice de distribuţie, este obligatorie dotarea acestora cu sisteme de măsurare-înregistrare a consumurilor atât pentru întregul imobil, cat şi pentru fiecare apartament sau spaţiu cu alta destinaţie din imobil, în vederea asigurării condiţiilor pentru individualizarea consumurilor şi încheierea unor contracte-abonament individuale.
(8) În cazul serviciilor pentru care nu exista sisteme de măsurare-înregistrare ori metoda masurarii directe nu se poate aplica, determinarea consumurilor/cantităţilor serviciilor furnizate/prestate se face în regim pausal sau prin metode indirecte, bazate pe măsurători şi calcule având la baza prescripţiile tehnice în vigoare.
(9) Factura pentru serviciile furnizate/prestate se emite cel mai târziu pana la data de 15 a lunii următoare celei în care prestaţia a fost efectuată. Utilizatorii serviciilor de utilităţi publice, persoane fizice sau juridice, sunt obligaţi sa achite facturile reprezentând contravaloarea serviciilor furnizate/prestate în termenul de scadenta de 15 zile lucrătoare de la data primirii facturilor; data emiterii se înscrie pe factura. Termenul de scadenta privind plata facturii se ia în calcul începând cu data primirii facturii.
(10) Neachitarea facturii de către utilizator în termen de 30 de zile de la data scadentei atrage penalităţi de întârziere stabilite conform reglementărilor legale în vigoare, după cum urmează:
a) penalităţile se datorează începând cu prima zi după data scadentei;
b) penalităţile sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligaţiilor bugetare;
c) valoarea totală a penalitatilor nu va depăşi valoarea facturii şi se constituie în venit al operatorului.
(11) Dacă sumele datorate, inclusiv penalităţile, nu au fost achitate după 45 de zile de la primirea facturii, operatorul poate întrerupe furnizarea/prestarea serviciului cu un preaviz de 5 zile lucrătoare şi are dreptul sa solicite recuperarea debitelor în instanta.
(12) Reluarea furnizarii/prestării serviciului se face în termen de maximum 3 zile de la data efectuării plăţii; cheltuielile aferente suspendării, respectiv reluarii furnizarii/prestării serviciului, se suporta de utilizator.

CAP. V
Finanţarea serviciilor de utilităţi publice

ART. 43
(1) Finanţarea cheltuielilor curente pentru furnizarea/prestarea serviciilor de utilităţi publice, precum şi pentru întreţinerea, exploatarea şi funcţionarea sistemelor aferente se realizează pe criterii economice şi comerciale; mijloacele materiale şi financiare necesare desfăşurării activităţilor specifice fiecărui serviciu se asigura prin bugetele de venituri şi cheltuieli ale operatorilor.
(2) Veniturile operatorilor se constituie prin încasarea de la utilizatori, sub forma de preţuri sau tarife, a sumelor reprezentând contravaloarea serviciilor furnizate/prestate şi, după caz, din alocaţii de la bugetele locale, cu respectarea următoarelor principii:
a) asigurarea autonomiei financiare a operatorului;
b) asigurarea rentabilitatii şi eficientei economice;
c) asigurarea egalităţii de tratament a serviciilor de utilităţi publice în raport cu alte servicii publice de interes general;
d) recuperarea în totalitate de către operatori a costurilor furnizarii/prestării serviciilor.
(3) Preţurile şi tarifele aferente serviciilor de utilităţi publice se fundamentează, cu respectarea metodologiei de calcul stabilite de autoritătile de reglementare competente, pe baza cheltuielilor de producţie şi exploatare, a cheltuielilor de întreţinere şi reparaţii, a amortismentelor aferente capitalului imobilizat în active corporale şi necorporale, a costurilor

pentru protecţia mediului, a costurilor financiare asociate creditelor contractate, a costurilor derivând din contractul de delegare a gestiunii, şi includ o cota pentru crearea surselor de dezvoltare şi modernizare a sistemelor de utilităţi publice, precum şi o cota de profit.
(4) Stabilirea, ajustarea şi modificarea preţurilor şi tarifelor serviciilor de utilităţi publice se fac cu respectarea metodologiilor de calcul elaborate de autorităţile de reglementare competente.
(5) Preţurile şi tarifele pentru plata serviciilor de utilităţi publice se propun de operatori şi se stabilesc, se ajusteaza sau se modifica prin hotărâri ale consiliilor locale, ale consiliilor judeţene, ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau, după caz, ale asociaţiilor de dezvoltare comunitara, cu respectarea metodologiilor elaborate de autoritatea de reglementare competenta. Hotărârile consiliilor locale, ale consiliilor judeţene, ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau, după caz, ale asociaţiilor de dezvoltare comunitara vor tine seama de avizele de specialitate ale autorităţilor de reglementare competente.
(6) În cazul unor divergenţe cu privire la stabilirea, ajustarea sau modificarea preţurilor şi/sau tarifelor între autorităţile administraţiei publice locale şi operatori, litigiile se soluţionează de instanţele de judecata competente, potrivit legii.
(7) Preţurile, tarifele şi taxele speciale stabilite şi practicate cu încălcarea dispoziţiilor prezentei legi sunt nule de drept, iar sumele încasate necuvenit şi constatate ca atare de către autorităţile de reglementare se restituie utilizatorilor de la care au fost colectate sau la bugetele locale, după caz.
(8) Pentru prestarea unor servicii conexe serviciilor de utilităţi publice, cum sunt eliberarea acordurilor şi avizelor, verificarea documentaţiilor tehnico-economice, expertize tehnice, service-ul instalaţiilor de utilizare şi altele asemenea, tarifele şi taxele se fundamentează pe tipuri de lucrări sau servicii prestate de operatori şi se aproba prin hotărâri ale autorităţilor administraţiei publice locale; aceste servicii se factureaza şi se încasează separat de către operatori.
(9) Operatorii au dreptul de a propune autorităţii administraţiei publice locale tarife compuse, care cuprind o componenta fixa, proporţională cu cheltuielile necesare pentru menţinerea în stare de funcţionare şi pentru exploatarea în condiţii de siguranta şi eficienta a sistemelor de utilităţi publice, şi una variabila, în funcţie de consumul efectiv înregistrat de dispozitivele de măsurare-înregistrare montate pe bransamentele utilizatorilor, în punctele de delimitare a instalaţiilor. Tarifele compuse se fundamentează luându-se în considerare ponderea costurilor fixe şi a celor variabile în cheltuielile anuale şi se stabilesc în conformitate cu metodologia elaborata de autoritatea de reglementare competenta.
ART. 44
(1) Finanţarea şi realizarea investiţiilor aferente sistemelor de utilităţi publice se fac cu respectarea legislaţiei în vigoare privind iniţierea, fundamentarea, promovarea şi aprobarea investiţiilor publice, în temeiul următoarelor principii:
a) promovarea rentabilitatii şi eficientei economice;
b) păstrarea veniturilor realizate din aceste activităţi la nivelul comunităţilor locale şi utilizarea lor pentru dezvoltarea serviciilor şi a infrastructurii tehnico-edilitare aferente;
c) întărirea autonomiei fiscale a unităţilor administrativ-teritoriale pentru crearea mijloacelor financiare necesare în vederea functionarii serviciilor;
d) întărirea autonomiei locale privind contractarea şi garantarea unor împrumuturi interne sau externe necesare pentru finanţarea infrastructurii tehnico-edilitare aferente serviciilor, în condiţiile legii;
e) respectarea legislaţiei în vigoare privind achiziţiile publice;
f) respectarea dispoziţiilor legale referitoare la calitatea şi disciplina în construcţii, urbanism, amenajarea teritoriului şi protecţia mediului.
(2) Finanţarea cheltuielilor de capital pentru realizarea obiectivelor de investiţii publice ale unităţilor administrativ-teritoriale, aferente sistemelor de utilităţi publice, se asigura din următoarele surse:
a) fonduri proprii ale operatorilor şi/sau fonduri de la bugetul local, în conformitate cu obligaţiile asumate prin actele juridice pe baza cărora este organizată şi se desfăşoară gestiunea serviciilor;
b) credite bancare, ce pot fi garantate de către autorităţile administraţiei publice locale, de Guvern sau de alte entităţi specializate în acordarea de garanţii bancare;

c) fonduri nerambursabile obţinute prin aranjamente bilaterale sau multilaterale;
d) fonduri speciale constituite pe baza unor taxe speciale, instituite la nivelul autoritãţilor administraţiei publice locale, potrivit legii;
e) fonduri transferate de la bugetul de stat, ca participare la cofinantarea unor programe de investiţii realizate cu finanţare externa, precum şi din bugetele unor ordonatori principali de credite ai bugetului de stat;
f) participarea capitalului privat în cadrul unor contracte de parteneriat public-privat de tipul "construieste-operează-transfera" şi variante ale acestuia, în condiţiile legii;
g) fonduri puse la dispoziţie de utilizatori;
h) alte surse, constituite potrivit legii.
(3) Bunurile realizate în cadrul programelor de investiţii ale unitãţilor administrativ-teritoriale aparţin domeniului public al unitãţilor administrativ-teritoriale, dacã sunt finanţate din fonduri publice, sau revin în proprietatea publica a acestora, ca bunuri de retur, dacã au fost realizate cu finanţare privatã în cadrul unor programe de investiţii asumate de operator prin contractul de delegare a gestiunii serviciului, la expirarea acestuia.
(4) Obiectivele de investiţii promovate de autoritãţile administraţiei publice locale, specifice infrastructurii tehnico-edilitare aferente sistemelor de utilitãţi publice, ce implica fonduri de la bugetele locale sau transferuri de la bugetul de stat, se nominalizeaza în listele anuale de investiţii ale unitãţilor administrativ-teritoriale anexate la bugetele locale şi se aproba odatã cu acestea prin hotãrâri ale consiliilor locale, consiliilor judeţene sau ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti, dupã caz.
(5) Obiectivele de investiţii menţionate la alin. (4) se realizeazã cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind elaborarea, avizarea şi aprobarea documentaţiilor de execuţie, a prevederilor legale în vigoare privind autorizarea executãrii lucrãrilor de construcţii, precum şi a documentaţiilor de urbanism şi amenajarea teritoriului aprobate conform legii.
(6) Administrarea bunurilor aparţinând domeniului public sau privat al unitãţilor administrativ-teritoriale, aferente sistemelor de utilitãţi publice, se face cu diligenta unui bun proprietar.

CAP. VI
Raspunderi şi sancţiuni

ART. 45
Încãlcarea dispoziţiilor prezentei legi atrage rãspunderea disciplinarã, civilã, contravenţionalã sau penalã, dupã caz, a persoanelor vinovate.
ART. 46
Fapta sãvârşitã cu intenţie contra unei colectivitãţi locale prin otravirea în masa, provocarea epidemiilor, infestarea surselor de apa, deteriorarea grava sau distrugerea totalã ori parţialã a instalaţiilor, utilajelor, echipamentelor şi a dotãrilor aferente sistemelor de utilitãţi publice este consideratã act de terorism şi se pedepseşte potrivit legislaţiei în vigoare.
ART. 47
(1) Constituie contravenţie în domeniul serviciilor de utilitãţi publice şi se sancţionează cu amenda de la 500 lei la 1.000 lei urmãtoarele fapte:
a) refuzul utilizatorilor de a permite operatorului accesul la dispozitivele de mãsurare-înregistrare, în scopul efectuãrii controlului, înregistrãrii consumurilor ori pentru executarea lucrãrilor de întreţinere şi reparaţii;
b) nerespectarea de cãtre utilizatori a termenelor de achitare a contravalorii serviciilor furnizate/prestate, respectiv a termenelor pentru încheierea acţiunii de contorizare individualã la nivel de apartament;
c) racordarea la sistemele de utilitãţi publice fãrã acord de furnizare/preluare, respectiv aviz de bransare/racordare eliberat de operator;
d) utilizarea fãrã contract de furnizare/prestare a serviciilor de utilitãţi publice;
e) modificarea neautorizata de cãtre utilizatori a instalaţiilor, utilajelor, echipamentelor şi a dotãrilor aferente sistemelor de utilitãţi publice.

(2) Constituie contravenţie în domeniul serviciilor de utilităţi publice şi se sancţionează cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei următoarele fapte:
a) refuzul operatorului de a permite utilizatorilor accesul la dispozitivele de măsurare-înregistrare a consumurilor, când acestea sunt montate în instalatia aflată în administrarea sa;
b) întârzierea nejustificată a operatorilor de a bransa/racorda noi utilizatori, precum şi impunerea unor soluţii de bransare/racordare inadecvate din punct de vedere tehnico-economic şi neconforme actelor normative în vigoare şi reglementărilor stabilite de autorităţile naţionale de reglementare competente;
c) sistarea nejustificată a serviciului sau refuzul de a realimenta utilizatorii după achitarea la zi a debitelor restante.
(3) Constituie contravenţie în domeniul serviciilor de utilităţi publice şi se sancţionează cu amenda de la 10.000 lei la 50.000 lei următoarele fapte:
a) încălcarea de către operatori a prevederilor reglementărilor tehnice şi comerciale, inclusiv a regulamentelor-cadru ale serviciilor, stabilite de autorităţile de reglementare competente, precum şi nerespectarea condiţiilor asociate licenţelor;
b) refuzul operatorilor de a pune la dispoziţie autorităţii de reglementare competente datele şi informaţiile solicitate sau furnizarea incorectă şi incompleta de date şi informaţii necesare desfăşurării activităţii acesteia;
c) furnizarea/prestarea serviciilor de utilităţi publice în afară parametrilor tehnici cantitativi şi calitativi adoptati prin contractul de furnizare/prestare şi/sau a celor din normele tehnice şi comerciale stabilite de autoritatea de reglementare competenta;
d) nerespectarea de către operatori a termenelor-limita stabilite pentru încheierea acţiunii de contorizare la bransamentele utilizatorilor.
(4) Constituie contravenţie în domeniul serviciilor de utilităţi publice şi se sancţionează cu amenda de la 30.000 lei la 50.000 lei următoarele fapte:
a) refuzul operatorilor de a se supune controlului şi de a permite verificările şi inspectiile prevăzute prin reglementări sau dispuse de autoritatea de reglementare competenta, precum şi obstructionarea acesteia în îndeplinirea atribuţiilor sale;
b) neaplicarea măsurilor stabilite cu ocazia activităţilor de control;
c) furnizarea/prestarea serviciilor de utilităţi publice de către operatori fără licenta eliberata potrivit prevederilor prezentei legi sau cu licenta a carei valabilitate a expirat;
d) practicarea unor preţuri şi tarife mai mari decât cele aprobate de autorităţile administraţiei publice locale, în baza metodologiilor stabilite de autorităţile de reglementare competente;
e) delegarea gestiunii serviciilor de utilităţi publice fără respectarea prevederilor prezentei legi şi a legislaţiei specifice fiecărui serviciu;
f) aprobarea obiectivelor de investiţii aferente infrastructurii tehnico-edilitare a serviciilor de utilităţi publice fără respectarea documentaţiilor de urbanism, amenajarea teritoriului şi de protecţia mediului, adoptate potrivit legii;
g) nerespectarea de către operatori a normelor privind protecţia igienei publice şi a sănătăţii populaţiei, a mediului de viata al populaţiei şi a mediului.
(5) Consiliile locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau, după caz, asociaţiile de dezvoltare comunitara vor stabili, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002 , cu modificările şi completările ulterioare, şi alte fapte decât cele prevăzute la alin. (1)-(4), care constituie contravenţii în domeniul serviciilor de utilităţi publice.
ART. 48
(1) Constatarea contravenţiilor prevăzute de prezenta lege şi aplicarea sancţiunilor se fac de către reprezentanţi împuterniciţi ai ministrului mediului şi gospodăririi apelor, ai ministrului administraţiei şi internelor, ai ministrului transporturilor, construcţiilor şi turismului, ai preşedinţilor A.N.R.S.C., A.N.R.E., A.R.R. şi ai preşedinţilor consiliilor judeţene şi ai primarilor, după caz, conform competentelor stabilite în prezenta lege.
(2) În vederea constatării contravenţiilor prevăzute la art. 47, reprezentanţii împuterniciţi prevăzuţi la alin. (1) au acces, dacă acest lucru se impune, în condiţiile legii, în clădiri, încăperi, la instalaţii şi în orice alt loc, unde au dreptul

sa verifice instalaţiile de utilizare, precum şi sa execute măsurători şi determinări. Atât operatorii, cat şi utilizatorii sunt obligaţi sa pună la dispoziţie reprezentanţilor împuterniciţi documentele cu privire la serviciul de utilităţi publice furnizat/prestat.
(3) Organele de poliţie sunt obligate sa acorde, la cerere, sprijin reprezentanţilor împuterniciţi.
(4) Dispoziţiile referitoare la contravenţii, prevăzute la art. 47 şi la alin. (1)-(3) ale prezentului articol, se completează cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 , aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002 , cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia prevederilor art. 28.

CAP. VII
Dispoziţii tranzitorii şi finale

ART. 49
(1) Furnizorii/prestatorii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, furnizează/prestează servicii de utilităţi publice în gestiune directa sau pe baze contractuale şi care nu deţin licenta au obligaţia de a solicita şi de a obţine eliberarea acesteia, în termen de cel mult un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi. În caz contrar, aceştia pierd dreptul de a furniza/presta serviciile respective, iar contractele respective îşi încetează valabilitatea.
(2) Licentele eliberate de autorităţile de reglementare competente pana la data intrării în vigoare a prezentei legi îşi păstrează valabilitatea.
ART. 50
(1) Regulamentul de organizare şi funcţionare a A.N.R.S.C., prevăzut la art. 14 alin. (1), se aproba prin hotărâre a Guvernului, în termen de un an de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.
(2) Regulamentele-cadru, caietele de sarcini-cadru ale serviciilor de utilităţi publice specificate la art. 1 alin. (2), contractele-cadru de furnizare/prestare a serviciilor, respectiv caietele de sarcini-cadru şi criteriile de selecţie-cadru aplicabile procedurilor de delegare a gestiunii serviciilor, prevăzute la art. 31 alin. (4), se elaborează de autoritatea de reglementare competenta, după caz, şi se aproba prin ordin al conducatorului acesteia, în termen de un an de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.
(3) Consiliile locale vor introduce în conţinutul regulamentelor, caietelor de sarcini şi contractelor de delegare a gestiunii serviciilor clauze specifice care privesc organizarea, funcţionarea, gestionarea şi finanţarea serviciilor de utilităţi publice, respectiv administrarea, exploatarea şi finanţarea obiectivelor de investiţii din infrastructura tehnico-edilitara a localităţilor, în funcţie de particularităţile acestora şi de interesele actuale şi de perspectiva ale comunităţilor respective.
(4) În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autorităţile administraţiei publice locale vor proceda la reorganizarea serviciilor de utilităţi publice, în conformitate cu modalităţile de gestiune prevăzute la art. 23.
ART. 51
(1) Contractul colectiv de munca încheiat la nivelul ramurii serviciilor de utilităţi publice va fi aplicat de toţi operatorii furnizori/prestatori de servicii de utilităţi publice, indiferent de modalitatea de gestiune adoptată sau de forma de proprietate, modul de organizare ori ţara de origine a operatorului.
(2) Dreptul la greva în sfera serviciilor de utilităţi publice vitale - alimentarea cu apa, canalizarea şi epurarea apelor uzate, salubrizarea, alimentarea cu energie termica, iluminatul public şi transportul public - este supus restrictiilor aplicabile ramurilor de activitate în care nu se poate declara greva cu întreruperea totală a activităţii. În timpul conflictelor de munca deschise şi pe perioada soluţionării acestora se asigura respectarea principiului continuităţii serviciului şi al serviciului minim şi se iau măsuri pentru asigurarea exploatării şi functionarii în siguranta a sistemelor şi pentru evitarea accidentelor cu impact ecologic sau asupra sănătăţii populaţiei.
(3) Soluţionarea litigiilor patrimoniale şi nepatrimoniale legate de încheierea, executarea contractelor reglementate de prezenta lege, precum şi a celor izvorâte din neplata contravalorii serviciilor furnizate/prestate este de competenta instanţelor de contencios administrativ şi se face, cu precădere, în procedura de urgenta.
(4) Soluţionarea litigiilor civile şi de munca izvorâte din aplicarea prevederilor prezentei legi se face de instanţele de judecata competente, în condiţiile legii.

ART. 52
Mãsurile de natura ajutorului de stat prevãzute în prezenta lege vor fi notificate, potrivit prevederilor Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicatã, şi se vor acorda numai dupã autorizarea acestora de cãtre Consiliul Concurentei, în condiţiile îndeplinirii criteriilor prevãzute în legislaţia secundarã privind ajutorul de stat.
ART. 53
Notarii publici nu vor autentifica actele de înstrãinare a imobilelor sau a societãţilor comerciale fãrã dovada achitãrii la zi a datoriilor pentru serviciile de utilitãţi publice de care sunt grevate acestea, eliberata de furnizorii/prestatorii acestor servicii. În cazul în care bunul ce urmeazã a fi înstrãinat este un apartament situat într-un bloc proprietate condominiala, este necesarã şi dovada achitãrii la zi a datoriilor, eliberata de asociaţia de proprietari.
ART. 54
Prezenta lege intra în vigoare la un an de la data publicãrii în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor art. 42 alin. (7).
ART. 55
La data intrãrii în vigoare a prezentei legi se abroga Legea serviciilor publice de gospodãrie comunalã nr. 326/2001 , publicatã în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 4 iulie 2001, cu modificãrile şi completãrile ulterioare, şi Hotãrârea Guvernului nr. 373/2002 privind organizarea şi funcţionarea Autoritãţii Naţionale de Reglementare pentru Serviciile Publice de Gospodãrie Comunalã - A.N.R.S.C., publicatã în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 23 aprilie 2002, cu modificãrile şi completãrile ulterioare.

Aceasta lege a fost adoptatã de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 şi ale art. 76 alin. (1) din Constituţia României, republicatã.

p. PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR,
DAN RADU RUSANU

PREŞEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VACAROIU

Bucureşti, 8 martie 2006.
Nr. 51.